ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 89 (4589) ВІВТОРОК, 19 ТРАВНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Удосконалять структуру місцевих податків і зборів

Цього пленарного тижня народні депутати мають розглянути понад 100 питань. Про це повідомив на вчорашній погоджувальній нараді лідерів депутатських фракцій і комітетів Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Він також не виключив, що з огляду на велику кількість законопроектів наступний тиждень може бути пленарним.

Крім того, за його словами, найближчим часом треба визначитися і з датою президентських виборів, а також доцільно, на його переконання, скоротити і термін виборчої кампанії із 120 до 90 днів, щоб «Україну менше колотило». Також, наголосив Голова Верховної Ради, треба обговорити основні напрями бюджетної політики на наступний рік.

СТОР. 2

Виробити план узгоджених дій



Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Учора під головуванням Президента Віктора Ющенка в секретаріаті глави держави відбулася нарада за участю вищого керівництва держави та лідерів політичних сил. Вони зібралися, щоб виробити план узгоджених дій з подолання кризових явищ.

Як поінформувала прес-служба Президента, у зібранні взяли участь Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, секретар РНБОУ Раїса Богатирьова, голова Національного банку Володимир Стельмах, представник Партії регіонів Микола Азаров.

СТОР. 2

Тюнінг для флоту

На флоті готуються відсвяткувати День Військово-морських сил України, **повідомляє наш власний кореспондент Микола Магдич**. На початку квітня в гостях у моряків побував народний депутат України Арсеній Яценюк. Тоді офіцери ВМСУ просили посприяти у підготовці кораблів до майбутніх урочистостей. Трохи більше місяця по тому севастопольські підприємці Іван Комелов і Анатолій Вус передали військовим морякам від фонду, очолюваного А. Яценюком, майже чотири з половиною тонни лакофарбових матеріалів. Тепер зовнішній вигляд кораблів буде бездоганним, кажуть представники командування ВМС України.



На знімку: командир фрегата «Гетьман Сагайдачний» капітан 3-го рангу Роман П'ятницький дякує севастопольським підприємцям Анатолієві Вусу (ліворуч) та Івану Комелову за подарунки.

Фото Миколи МАГДИЧА.

ПОДІЇ

Та шкільна газета, що виводить у велику журналістику

У Миколаєві відбулася врочиста церемонія нагородження переможців 12-го всеукраїнського конкурсу шкільних газет. 2200 шкільних, стінних, друкованих і електронних видань із 23 областей України із 408 шкіл взяли участь у конкурсі. 31 юний кореспондент — переможців в 13 номінаціях одержали заслужені нагороди.

Переможців всеукраїнського конкурсу шкільних газет привітали Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, президент Академії педагогічних наук України Василь Кремень.

СТОР. 12

Нігерійські військові врятували чотирьох українців

Нігерійські військові під час спецоперації проти угруповання «Рух за визволення дельти Нігера» врятували чотирьох громадян України, які перебували в заручниках у бойовиків, повідомляє військове командування цієї країни. За даними агентства Рейтер, звільнені перебувають в місті Варі. Коли саме їх викрали — наразі невідомо. Як зазначає радіо «Свобода», бойовики угруповання нерідко нападають на об'єкти нафтової індустрії, а також викрадають іноземців з метою отримання викупу. Військові вже впродовж кількох днів ведуть проти бойовиків спецоперацію. Бойовики у відповідь на дії урядових військ підірвали в неділю нафтопровід і газопровід на півдні Нігерії.

ДО ДНЯ ЄВРОПИ

Іспанські гітари, турецькі танці та італійське морозиво на Хрещатику

Минулої суботи головна вулиця Києва перетворилася на Євросоюз — тут уже всьоме відзначали День Європи. Урочисто відкривали свято т. в. о. міністра закордонних справ України Володимир Хандогій, голова Представництва Єврокомісії в Україні Жозе Мануел Пінту Тейшейра та посли країн-членів ЄС. Також пролунало звернення Голови Єврокомісії Жозе Мануела Баррозу до українського народу. Це свято можна умовно розділити на дві частини: журналістську та вуличну. Журналістська почалася ще задовго до офіційного старту Дня Європи, який було заплановано на 15 годину.

СТОР. 3

Я ВАМ ПИШУ...

Дякую за цікаві дослідження

Передплачую «Голос України» з першого номера. Газета дуже цікава, бо насичена актуальною й корисною інформацією.

Надзвичайно вдячний тим вченим, які досліджують стародавню історію рідного краю і пишуть про наших предків — етнічних українців. Такі матеріали я читаю з особливим задоволенням.

Іван КЛИМЧЕНКО,
інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Товста
Білопільського району
Сумської області.

КОРОТКО

❒ Угода між Україною та Польщею про малий прикордонний рух набере чинності наприкінці травня, про це повідомив речник МЗС Василь Кирилич.

❒ За повідомленнями Держкомстату, зростання цін у квітні становило 0,9 відсотка.

❒ Український художник Олексій Кустовський отримав приз за твори на габровську тематику.

❒ Ті, хто в'їжджає до КНР, віднині зобов'язані надавати докладні відомості про своє перебування в Китаї.

❒ На будівельному майданчику львівського стадіону до Євро-2012 розпочато закладення останнього фундаменту.

❒ Харків'янин Павло Ельянов достроково переміг на міжнародному шаховому турнірі "Босна" у Сараєві.

За повідомленнями Укрінформу.

У НОМЕР

Виробити план узгоджених дій

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учасники наради обговорили єдиний загальнонаціональний антикризовий план, зокрема, — виконання положень меморандуму з МВФ та ситуацію, що склалася на газовому ринку.

Говорячи про співпрацю України з МВФ, Віктор Ющенко висловив стурбованість тим, що законопроекти, які стосуються банківської системи та мають бути ухвалені до кінця травня, не готові до розгляду в парламенті. Досі до парламенту не внесено законопроект про процедури розв'язання питань проблемних банків, розроблений урядом і Національним банком, та ще два законопроекти.

Президент наголосив, що очікує від учасників наради конструктивного діалогу, який дасть практичні результати.

Не лише забороняти, а й думати, як працевлаштувати громадян

На вчорашній зустрічі у Президента обговорювали виконання меморандуму, який підписали глава держави, Прем'єр-міністр, голова Національного банку і виконувач обов'язків керівника Мінфіну. Про це повідомив на вчорашній прес-конференції Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Він зазначив, що у червні прибуде місія Міжнародного валютного фонду, і Україна, ймовірно, отримає кредит у розмірі 3 мільярди доларів. У зв'язку з цим, на переконання глави парламенту, треба зробити Національний банк незалежним, змінити функції наглядової ради, рефінансувати банки і прийняти закон стосовно їхніх власників.

Друге питання, яке обговорювалося на вчорашній нараді, — це ситуація в «Нафтогаз-Україні». Володимир Литвин наголосив, що позиція Президента така: уряд програв газові переговори, і країна йде до краху. Однак, додав Голова Верховної Ради, у кожного на зустрічі була своя позиція з цього приводу. А цього тижня, спрогнозував Володимир Литвин, антикризову програму ухвалено не буде. Уряд, на його переконання, вчинив вдало, коли врахував у важливому документі більшість пропозицій Партії регіонів.

Водночас, на переконання глави парламенту, не треба вносить на розгляд сесії питання, які збурюють суспільство і можуть розпочати протистояння у парламенті. «Добре, якби й наступний тиждень депутати плідно й ефективно попрацювали».

А говорячи про заборону грального бізнесу (відповідний закон парламент ухвалив 15 травня), Володимир Литвин наголосив, що це лише перший крок. Подібні гральні заклади, на його переконання, мають перебувати під суворим контролем, «а одноруких бандитів треба перенести на острів Зміїний чи косу Тузлу». Політики, на його переконання, мають у таких випадках не лише приймати рішення заборонного характеру, а й подумати, як працевлаштувати працівників грального бізнесу, а молодь заохочувати до здорового способу життя.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Удосконалять структуру місцевих податків і зборів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У сьогоднішньому розкладі засідань, повідомив глава парламенту, п'ять проектів постанов щодо утворення тимчасових слідчих комісій, зокрема, для перевірки дотримання законодавства при проведенні реконструкції Національного спортивного комплексу «Олімпійський» та з питань розслідування обставин смерті народного депутата І. Плужникова і заволодіння невідомими особами його власністю, акціями телекомпанії «Інтер».

Крім того, для включення до порядку денного та прийняття рішення запропоновано президентські законопроекти про чисельність Збройних Сил України на 2009—2011 роки та про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2009 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях; про внесення змін до закону «Про державну підтримку та особливості функціонування дитячих центрів «Артек» і «Молода гвардія».

У другому читанні парламентарії планують розглянути проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань соціального захисту багатодітних сімей; щодо протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств; проект закону про Державну програму приватизації на 2008—2012 рр. та проект закону про місцеві податки і збори.

Завтра народні депутати розглянуть низку законопроектів стосовно ратифікації, а також проект закону про мораторій на зміну цільового призначення земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах. Цього ж дня, наголосив Голова Верховної Ради, у парламенті відбудуться вкрай важливі парламентські слухання: «Шляхи реформування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні».



Зліва направо: Ігор Шаров, Олександр Єфремов, Олександр Омельченко, Петро Симоненко.

У порядку денному четверга — обрання та звільнення суддів, складання присяги членами Вищої ради юстиції. Крім того, до другого читання у новій редакції запропоновані зміни до Бюджетного кодексу України. А також низка законопроектів, зокрема, стосовно АПК та погодинної оплати праці.

У п'ятницю, повідомив Володимир Литвин, парламентарії планують заслухати два звіти тимчасових спеціальних комісій. Зокрема, з моніторингу стану ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23—27 липня 2008 року у Вінницькій, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській, Тернопільській та Чернівецькій областях, та з питань розслідування обставин порушення Конституції України та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу.

У свою чергу, лідер БЮТу Іван Кириленко заявив, що питання номер один на сьогодні — це розгляд антикризової програми уряду. Партія регіонів, за його словами, подала до документа більш як 120 правок, більшість з яких врахована. Він повідомив, що підтримує проведення додаткового пленарного тижня, якщо цього народні депутати не встигнуть розглянути багатьох питань.

Водночас перший заступник голови фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявив, що регіонали не готові підписуватися під антикризовою програмою уряду, оскільки там «суцільні лозунги» замість конкретних заходів і реальних цифр. Логічно, на його переконання, і переглянути закон про підвищення пенсій та зарплат і прожитковий мінімум, оскільки переважно через інфляцію щомісяця кожен українець втрачає 173 грн. Вкрай актуальним, на його переконання, є розгляд питання «про політичні переслідування керівників підприємств», приміром, «Сумхімпром», якому, за його словами, держава не повернула ПДВ у розмірі 100 млн. грн. Крім того, на переконання першого заступника керівника регіоналів, треба негайно переглянути за підсумками першого кварталу і державний бюджет. Олександр Єфремов повідомив, що регіонали не блокуватимуть трибуну, якщо їхні опоненти не порушуватимуть провокаційних питань.



Голова Верховної Ради привітав з днем народження голову Комітету з питань підприємництва і регуляторної політики Наталю Королевську **(на знімку).**

Леонід **ПІДЛУЖНИЙ.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

І подарунки для вдів

За рахунок благодійного фонду народного депутата України Сергія Терещука в області відреставровано 27 пам'ятників та обелісків загиблим у Великій Вітчизняній війні. Напередодні Дня Перемоги парламентарій зустрівся з районними та сільськими ветеранськими організаціями, із вдовами-солдатками, привітав їх зі святом і вручив подарунки.

Після відзначення 64-ї річниці Великої Перемоги, зазначив Сергій Терещук, фонд за підтримки громадськості, шкільної та студентської молоді продовжить роботу з ремонту, впорядкування та озеленення пам'ятних місць, пов'язаних з минулою війною.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ФОТОФАКТ



Днями на тенісних кортах столичного «Льодового стадіону» відбувся традиційний тенісний турнір серед народних депутатів поточного та попередніх скликань «Тенісний парламентський кубок», організований Комітетом з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму разом з Федерацією тенісу України. Перемогу в ньому святкували народні депутати Павло Костенко і Андрій Кожем'якін (на знімку).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Єдиний підхід до розробки законів

Комітет з питань податкової та митної політики рекомендує парламенту відхилити проект закону про внесення змін до деяких законів України (щодо оптимізації оподаткування прибутку підприємств санаторно-курортної сфери).

Законопроектом пропонується оптимізувати порядок оподаткування доходів санаторно-курортних комплексів шляхом внесення змін до законів «Про оподаткування прибутку підприємств», «Про податок на додану вартість», «Про плату за землю» та Бюджетного кодексу України.

Під час обговорення члени комітету висловили низку зауважень до проекту. Зокрема, парламентарії вважають, що зміни до закону «Про податок на додану вартість» спрямовані на розширення пільгового оподаткування, оскільки пропонується звільнити від оподаткування операції з постачання путівок на санаторне курортне лікування, оздоровлення та відпочинок на території України не лише дітей віком до 18 років, а й інших осіб — в осінньо-зимовий та весняний період. На думку народних депутатів, зазначена пропозиція призведе до того, що туристичну галузь, яка надаватиме послуги з відпочинку на території України, буде звільнено від оподаткування.

Комітет також дійшов висновку, що у законопроекті, на відміну від інших платників податку, для дитячих санаторно-курортних та оздоровчих закладів пропонуються особливі умови для застосування податкової пільги, які можуть скористатися нею лише у разі попереднього погодження з місцевими органами влади, що порушує один із принципів системи оподаткування — забезпечення єдиного підходу до розробки податкових законів.

Іспанські гітари, турецькі танці та італійське морозиво на Хрещатику

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Уже о другій дня журналісти, які пишуть про Євросоюз, зібралися в районі центрального намету представництва Єврокомісії в Україні, вітаючи один одного та «полюючи» на дипломатів. Власне, такі свята — це рідкісна можливість (і не лише для «майстрів пера»!) підійти до, скажімо, посла Німеччини і запитати, як він ставиться до ініціативи секретаріату Президента скасувати безвізовий режим в'їзду до України для європейців. Звичайно, відповідь буде, як завжди, дипломатичною.

Друга частина свята — вулична — розпочалася тоді, коли посольства країн Європи у своїх наметах почали роздавати інформаційні буклети, туристичні карти, прапорці, наклейки та розігрувати сувеніри. Тут розгорталися справжні бої! Кількість бажаючих отримати інформацію про, наприклад, Французький культурний центр була просто вражаючою. Так, авторка цих рядків (можливо, через брак досвіду полювання на дефіцит у радянських магазинах) не змогла пробитися до жодного столу. Загалом, ажіотаж навколо євронаметів доводить, що українцям надзвичайно цікава Європа, вони хочуть дізнатися більше про життя по той бік кордону, а інформації про це (принаймні безкоштовної) не вистачає.

Звичайно, посольства рекламували передусім туристичні можливості своїх країн, деякі навіть давали інформацію про автобусні та авіарейси. Адже саме у подорожі можна відчути і побачити, як живе Євросоюз. А поки що знайомство з Європою триватиме на вулицях у регіонах країни: в Тернополі 23 травня, Кривому Розі — 30 травня, Івано-Франківську — 22 травня, Луцьку — 24 травня та у Сімферополі — 6 червня.

Тетяна ПАСОВА.

ДО ДНЯ ЄВРОПИ

Степ, якого не торкався плуг, — одне із див світу

Заступник Голови Верховної Ради, ініціатор акції «Сім чудес України» Микола Томенко та народний депутат Микола Баграєв на Херсонщині провели акцію «День Європи в Асканії-Нові». Захід проходив у рамках акції «Покажемо світу природні чудеса України». Мета — популяризація заповідника Асканія-Нова, переможця всеукраїнської акції «7 природних чудес України», щоб заохотити співвітчизників активніше голосувати за свого номінанта на всесвітньому конкурсі «7 нових чудес природи».

Микола Томенко нагадав, що рекламна кампанія «Покажемо світу природні чудеса України» стартувала 22 квітня, а триватиме до 7 липня. Він також повідомив, що на даному етапі до неї долучилися провідні українські телеканали і рекламні агенції, та закликав підтримати акцію усі засоби масової інформації.

Під час прес-конференції заступник Голови Верховної Ради висловив сподівання, що біосферний заповідник Асканія-Нова увійде до півфіналу міжнародного конкурсу «Сім нових чудес природи».

«Ми мріємо, щоб заповідник Херсонщини не лише увійшов до півфіналу конкурсу, а й продовжив свій шлях далі, тобто був названий експертами серед 21 кращого об'єкта та змагався за звання «Сім нових чудес природи». Проте важливим буде і сам факт мобілізації та підтримки української громадськості, зацікавленої у просуванні кращих природних ціннностей нашого національного номінанта», — зазначив Микола Томенко.

Він також розповів, що в нього є мрія, щоб кожен український школяр побував в Асканії-Нові і це стало своєрідним відкритим уроком природознавства та біології для більшості шкіл. «Якщо після цієї кампанії більше людей і в Україні, і у світі дізнаються про Асканію-Нови, ми вважатимемо, що наші зусилля вже досягли мети, адже це — виразний антикризовий гуманітарний проект, який дає можливість пишатися тим, що є навколо нас, презентувати світу позитиви нашої країни, ту красу, яку ми з вами бачимо щоденно», — сказав Микола Томенко.



Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Микола Томенко, народний депутат Микола Баграєв, директор біосферного заповідника «Асканія-Нова» Віктор Гавриленко.

За його словами, Асканія-Нова посідає 37-ме місце серед 56 номінантів Міжнародного конкурсу «Сім нових чудес природи» у своїй групі — біосферні заповідники. Але для того, щоб потрапити до півфіналу цього конкурсу, потрібно, аби Асканія-Нова увійшла до одинадцяти кращих.

«Складність цього конкурсу полягає в тому, що на відміну від українського, де була проста схема голосування, світова — надзвичайно складна. Це створило для нас проблему, бо ми відчуваємо, що підтримка Асканії-Нови набагато більша, ніж те місце, яке ми поки що займаємо. В нас є підозри, що більшість голосують за нас і за представників нашої групи, за наших конкурентів, а це не зовсім правильно», — зазначив він.

Детальніше про Всесвітній конкурс можна дізнатися на сайті 7chudes.in.ua.

Під час екскурсії по заповіднику директор Асканії-Нови Віктор Гавриленко зазначив, що це — наша національна гордість і висловив слова вдячності попередникам, які зуміли створити, зберегти, розвинути та передати величезне розмаїття рослинного і тваринного світу.

«Це унікальний триєдиний комплекс, між іншим, такого поєднання ніде у світі одночасно немає, тому що дендропарк і зоопарк мають оазний характер серед нашого безмежного степу. Нині це безмежжя можна побачити, піднявшись на пагорб, де відкривається степ завдовжки 18 кілометрів. Такого в Європі немає», — сказав він.

Цілинний степ «Асканія-Нова» — єдина в Європі ділянка типчаковоковилового степу, якого ніколи не торкався плуг, — має велику наукову, культурно-пізнавальну та практичну цінність. Біосферний заповідник займає територію близько 11 тисяч гектарів, на якій налічується кілька сотень видів рослин, тварин і птахів.

Сергій МЕЛЬНИК.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

«Наша Україна» прагне відновити авторитет

Головою політради Народного союзу «Наша Україна» обрано Віру Ульянченко. Її кандидатуру вніс Віктор Ющенко. Цю пропозицію підтримали всі учасники зібрання. У своєму виступі вона наголосила, що першочерговим завданням бачить відновлення авторитету, який партія мала у 2005 році. Політик закликала соратників забути про «чванство і пихатість», а також «бути всім рівними членами партії і служити ідеям, задля яких її створювали, — незалежної, чесної і багатої України зі справедливим демократичним суспільством».

Першим заступником голови обрано Володимира Мойсика, заступниками — Зіновія Шкутяка та Ярослава Ющенка. Обов'язки голови центрального виконавчого комітету виконуватиме Роман Безсмертний.

Того ж таки дня на офіційному сайті «Нашої України» розміщено заяву політичної ради про підтримку звільнення міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Його поведінку в німецькому аеропорту в заяві названо «несумісною з державною службою» і такою, що «містить достатньо підстав для звільнення чиновника будь-якого рангу». Політична рада зобов'язала народних депутатів — представників «Нашої України» в парламенті підтримати заяву міністра про відставку.

Цієї ж суботи відставки попросив глава секретаріату Президента Віктор Балога. Коментуючи свій вчинок, він сказав, що заяву написав ще місяць тому. Однак причини Віктор Балога не називає, наголошуючи, що аргументи викладено в написаній ним заяві.

Мета — створення ефективного національного ринку землі

Науково-експертні слухання в Інституті законодавства Верховної Ради України з актуальних проблем формування національного ринку землі



За підтримки Голови Верховної Ради України Володимира Литвина в Інституті законодавства запроваджено нові форми аналізу та обговорення законопроектів, включених до порядку денного парламентських сесій. Суть новації полягає у дослідженні блоків законопроектів, спрямованих на регулювання пріоритетних сфер суспільних відносин, та в аналізі не лише змісту зареєстрованих законопроектів, а й програмних та директивних матеріалів, історії законодавчого регулювання та стану законодавства в цій сфері, міжнародних стандартів, рекомендацій міжнародних організацій, іноземного досвіду регулювання відповідних сфер суспільних відносин.

Перші науково-експертні слухання, що пройшли нещодавно в Інституті законодавства Верховної Ради України, були присвячені найгострішим економіко-правовим і соціальним проблемам формування національного ринку землі та впорядкування земельних відносин в Україні.

У слуханнях взяли участь відомі вчені та правники-практики країни.

Відкриваючи слухання, членкореспондент НАН України Олександр Копиленко (**на знімку**) відзначив, що на сьогодні у Верховній Раді України перебуває 145 законопроектів, які стосуються врегулювання різних аспектів земельного ринку та діяльності АПК, зокрема, проблем власності, запровадження ринкових інструментів, забезпечення економічної безпеки держави, користування землею як фактором виробництва, раціонального використання землі.

Велика суспільно-економічна значущість землі вимагає використання таких економіко-правових підходів до управління ринковим простором та інструментів впливу на соціально-необхідні умови функціонування й подальшого розвитку ринку землі, які б мали пріоритетною метою створення ефективної конструкції національного ринку землі.

У виступі член-кореспондента УААН Анатолія Юзефовича обґрунтовано, що в макроекономічній системі координат розвитку галузей національного господарства аграрна сфера, за показниками соціально-економічного становища і техніко-технологічного рівня виробництва, не відповідає ролі продовольчого комплексу країни у забезпеченні життєдіяльності суспільства. Ринкові трансформації в АПК здійснюються повільно і не узгоджено, законодавча база щодо формування та ефективної реалізації аграрної політики має фрагментарний характер.

Про проблеми

Висвітлюючи економіко-правові проблеми регулювання ринку землі, професор Трохим Ковальчук наочно продемонстрував переваги використання ефективних методів державного управління у стабілізації та впорядкуванні земельного ринку в умовах ринкової трансформації суспільства.

Коротко фіксуючи результати комплексного аналізу, проведеного в Інституті законодавства Верховної Ради України, доцент Тамара Березянко наголосила, що трансформація власності на землі як процес відбулась. Наступним кроком має стати розробка стратегії управління ринком землі.

Професор Володимир Черняк зазначив, що на сьогодні не сформовано досконалого механізму для здійснення контролюючих функцій відповідними службами в частині забезпечення раціонального й ефективного використання земель і не тільки через відсутність чітко визначених критеріїв. Зареєстровані законопроекти дещо конкретизують завдання та вимоги, але економічних чинників та методики впливу на господарюючі суб'єкти не пропонують. Методи залишаються регламентно-адміністративними. Внаслідок стратегічно незбалансованих дій надмірне використання землі та трудових ресурсів заміщає інтенсивні чинники виробництва.

Про правову базу

Потребує дальшого вдосконалення нормативно-правова база регулювання земельного ринку. Наступним за значенням є закріплення та розширення ринкової ніші у міжнародному поділі сільськогосподарських ринків, що досягається за рахунок підвищення конкурентоспроможності національного господарства.

Професор Василь Шевчук зазначив, що нині також потребує законодавчого підкріплення переорієнтація дій прямого та непрямого впливу з підтримки виробника у бік створення умов для використання рентної складової у державному регулюванні. Насамперед це стосується деталізації та виваженої політики у сфері оренди продуктивних земельних угідь.

Значна увага має бути спрямована на доопрацювання законодавчої бази з питань користування продуктивними та природними землями. Перш за все це збереження продуктивної придатності землі, якості угідь, рівня родючості, екологічної безпеки, землеустрою та землевпорядкування.

Про протиріччя

Проведені науково-експертні слухання засвідчили, що в питаннях земельних відносин загострюються протиріччя між комерційним середовищем та суспільними потребами. Оскільки вільний перебіг обмежений кількісними параметрами, дедалі частіше пропонуватимуться законопроекти, спрямовані на створення ланок та нових потоків перерозподілу власності та прав користування. Для цього дедалі частіше можуть використовуватися законодавчі можливості.

Учасники науково-експертних слухань відзначили, що на даному етапі державотворення є сенс зосередити законотворчу активність у площині взаємоузгодженої розробки, прийняття та запровадження дієвих механізмів функціонування національного ринку землі та в цілому підтримали основні висновки і рекомендації, що містяться у «Зведеному науково-експертному висновку із питань впорядкування земельних відносин», підготовленому Інститутом законодавства Верховної Ради України.

Співчуття

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть після тривалої тяжкої хвороби на 80-му році життя народного депутата України другого скликання **ЮРКОВСЬКОГО Анатолія Вільгельмовича** та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного,

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр ЛАВРИНОВИЧ.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.

Керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про смерть 15 травня 2009 р. народного депутата другого скликання від м. Севастополя ЮРКОВСЬКОГО Анатолія Вільгельмовича.

Анатолій Вільгельмович народився 15.09.29 р. в м. Проскурів Хмельницької обл. в родині робітників. Після закінчення Вищого військово-морського, інженерного, ордена Леніна училища ім. Дзержинського в м. Ленінграді служив у лавах військово-морських сил. В 1945 році брав участь у бойових діях проти Японії. З 1984 року звільнений з ВМФ СРСР за віком. Контр-адмірал у відставці.

Нагороджений багатьма бойовими і трудовими нагородами.

З 1994-го по 1998 р. — народний депутат України. Член Комісії Верховної Ради України з питань правової політики, політичної та судово-правової реформ.

У політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого процесу. Анатолій Вільгельмович назавжди залишиться у нашій пам'яті гранично порядною і самовідданою людиною, активним громадянином держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

Валерій Камчатний: Загальний висновок бухарестської дискусії — світова криза об'єднала європейських парламентаріїв у прагненнях до спільних дій в якнайшвидшому подоланні її наслідків

З 7 по 9 травня ц. р. у столиці Румунії м. Бухаресті відбулося засідання Постійного комітету Парламентського виміру Центральноєвропейської ініціативи. З цього приводу голова Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентському вимірі Центральноєвропейської ініціативи (ПВ ЦЄІ), **народний депутат України Валерій Камчатний дав інтерв'ю «Голосу України».**

Ред.: Валерію Григоровичу, ви не вперше берете участь у заходах ЦЄІ. Як, на ваш погляд, сьогодні можна охарактеризувати стан справ у цій поважній організації?

В. Камчатний: Справді, я вже четвертий рік поспіль беру участь у заходах ЦЄІ, що стосуються Парламентського виміру, і намагаюсь інформувати читачів «Голосу України» про нашу роботу. Дозволю нагадати, що Центральноєвропейська ініціатива (ЦЄІ) створена як регіональне угруповання вісімнадцяти країн Центральної та Східної Європи та має на меті налагодження всебічного співробітництва у різних напрямах, зокрема в політичній, соціально-економічній, науковій та культурній сферах. Пріоритетом у роботі ЦЄІ є європейська інтеграція країн-учасниць та поглиблення їх співробітництва з Європейським Союзом. Безумовно, це сприяє зміцненню стабільності та безпеки в регіоні.

Діяльність ЦЄІ здійснюється на різних рівнях, зокрема, на рівні глав урядів та міністрів закордонних справ. Є навіть культурні проекти, наприклад, гастролі Молодіжного симфонічного оркестру ЦЄІ. Але істотним є те, що левову частку своїх програм ЦЄІ здійснює через Парламентський вимір ЦЄІ.

З власних спостережень можу впевнено підтвердити наявність помітного прогресу в діяльності ПВ ЦЄІ, активізацію утворених у її складі структур, постійне поліпшення процедур, розширення взаємодії за ініціативи учасників. Тільки за минулий рік крім заходів, передбачених офіційним календарем ПВ ЦЄІ для проведення в Республіці Молдова, за сприяння парламентаріїв Чехії та Австрії в їхніх країнах були проведені додатково два засідання генеральних комітетів ПВ ЦЄІ з економічних та з культурних питань.

Половина країн-учасниць ЦЄІ сьогодні вже є членами Євросоюзу, решта (крім Білорусі) у своїх зовнішньополітичних прагненнях бачить це членство як свою мету. До кола останніх належить і Україна, і я щоразу переконуюся, що всі члени ЦЄІ вірять у перспективу вступу України до ЄС та надають цьому всіляку підтримку.

Ред.: У чому полягала особливість заходу в Бухаресті та його основні підсумки?

В. Камчатний: Як відомо, заходи в рамках ЦЄІ проходять по черзі в її країнах-учасницях. Цього року право та обов'язок організації відповідних самітів отримала Румунія, отож наше чергове спілкування відбулося в її столиці — місті Бухаресті. Парламентський вимір передбачає два обов'язкові щорічні заходи: засідання генеральних комітетів в обмеженому складі весною та Парламентської асамблеї в повному складі всіх делегацій восени. Особливістю цього разу стало те, що з ініціативи головуючого представника румунського парламенту Ласло Борбелі вперше з 2005 року відбулося засідання Постійного комітету ЦЄІ. Для участі в ньому крім організаторів та нашої делегації також прибули парламентарії Австрії, Білорусії, Італії, Македонії, Молдови, Сербії, Словаччини, Словенії, Угорщини, Хорватії та Чеської Республіки. З боку України участь у цьому заході взяла делегація у складі народних депутатів України Валерія Камчатного (голови делегації) та Валерія Бабенка і секретаря делегації Андріани Кащук.



Фото прес-служби депутата Валерія КАМЧАТНОГО.

Перша частина питань, що розглядалися, стосувалася подальшого поліпшення внутрішньої структури ПВ ЦЄІ та процедур. Зокрема, члени Парламентського комітету дійшли згоди в питанні створення Підкомітету у зв'язках між міжнародними та регіональними парламентськими організаціями. У зв'язку з цим восени ц. р. на засіданні Парламентської асамблеї ЦЄІ до вказаного підкомітету буде обрано чотири члени. Наразі були внесені зміни до низки правил процедури ЦЄІ, а саме у зв'язку із введенням нового формулювання «Урядові фокусні групи» замість старого — «Робочі групи», яким ЦЄІ вже не користується з листопада 2007 року після реформи, проведеної у Софії.

Крім того, учасники засідання ухвалили рішення про звернення голови ПВ ЦЄІ Л. Борбелі до Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва та до Парламентського виміру Процесу Південно-східного європейського співробітництва з пропозицією про тіснішу співпрацю з ПВ ЦЄІ та із запрошенням взяти участь у наступному засіданні Парламентської асамблеї ЦЄІ. Це стало свідченням підвищеного інтересу парламентського виміру до покращення регіонального профілю ЦЄІ та розвитку і посилення відносин та співробітництва ПВ ЦЄІ з іншими регіональними структурами.

Логічним стало те, що наш саміт не залишив поза увагою проблему, яка сьогодні чи не найбільше турбує не тільки європейську, а й усю світову спільноту. Саме тому для основної загальної дискусії була запропонована тема «Сприяння у подоланні міжнародної економічної кризи. Поглиблення діалогу між країнами-членами ЦЄІ, а також посилення співпраці між національними парламентами». До парламентаріїв звернулися голова палати депутатів парламенту Румунії Роберта Альма Анастас, голова представництва Європейської комісії в Румунії Нікулає Іду, державний секретар Міністерства закордонних справ Богдан Мазуру, державний секретар Міністерства економіки Лучіан Сова, державний секретар Міністерства туризму Корнелій Попович.

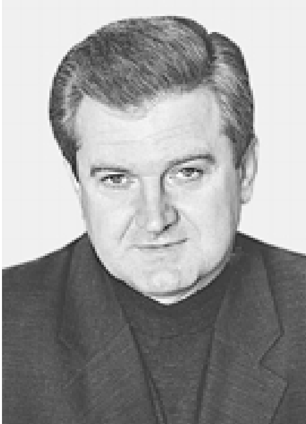
Основними питаннями, яких торкалися доповідачі, стали шляхи виходу із світової економічної кризи, поглиблення діалогу між національними парламентами у контексті світової економічної кризи, взаємодія держав-учасниць ЄС та країн, які не є членами Євросоюзу, через реалізацію спільних проектів.

Так, Микола Меленевський, заступник Генерального секретаря Виконавчого секретаріату ЦЄІ, закликав у своєму виступі до активнішого діалогу між національними парламентами, також запропонував поглиблення діалогу між ЦЄІ та іншими міжнародними організаціями, а саме з Чорноморським економічним співробітництвом та Процесом Південно-східного європейського співробітництва. На засіданні Парламентського комітету також виступили представники італійської, сербської, білоруської та української делегацій.

Голова постійної делегації Верховної Ради України у ПВ ЦЄІ Валерій Камчатний висвітлив у своїй промові заходи, які вживаються парламентом України та українським урядом під очільництвом Ю. Тимошенко з метою подолання негативних наслідків фінансової кризи, та

Нейтралітет — не бездіяльність, а роль активного

14 травня в Санкт-Петербурзі відбулося спільне засідання Постійної комісії Міжпарламентської асамблеї СНД з політичних питань і міжнародного співробітництва, Постійної комісії МПА СНД з питань оборони та безпеки, Політичного комітету ЄврАзЕс і підкомітету з зовнішніх зв'язків Комітету ПАРЄ з політичних питань. Пропонуємо вашій увазі виступ першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони, народного депутата України від Блоку Литвина **Сергія ГРИНЕВЕЦЬКОГО.**



На жаль, саме в питанні про нову архітектуру безпеки ми найчастіше зіштовхуємося з практикою подвійних стандартів. З одного боку, ми постійно чуємо про те, що потенціал нинішньої моделі міжнародної і, зокрема, європейської безпеки, себе вичерпав. З другого боку, тільки-но заходить мова про справжній перегляд цієї моделі, як відразу в лексиконі політиків з'являються терміни часів холодної війни.

Світові лідери з підозрою ставляться до подібних ініціатив, котрі йдуть від іншої сторони, вбачаючи в них зазіхання на свої зони впливу. Як приклад можна навести російську ініціативу про створення нової архітектури безпеки, яку ледь не з самого початку піддали критиці країни-лідери НАТО.

Складається враження, що створення нової архітектури безпеки розглядається як черговий розподіл сфер впливу між провідними військово-політичними блоками і політико-економічними союзами. Такий підхід відкидає нас у минуле, а то й позаминуле століття, коли мир досягався шляхом укладення договорів між кількома могутніми державами, причому досить часто — за рахунок слабших в економічному і військовому відношенні держав.

Безумовно, нова архітектура безпеки повинна стати і стане результатом компромісу. Але виникає питання: яка буде його ціна? Компроміси є або наслідком рівноваги сил, тобто у певному розумінні вимушеними угодами, або наслідком свідомого вибору, і в цьому розумінні добровільними. Більш того, він може бути використаний як на благо, так і на зло. Історія знає як приклад Мюнхенської угоди, так і приклад створення Організації Об'єднаних Націй.

Тому при розгляді питання про формування нової архітектури європейської безпеки, на мій погляд, необхідно переглянути ряд усталених поглядів на проблему безпеки.

По-перше, слід переглянути традиційний погляд на саме поняття «безпека». Він розглядає систему безпеки насамперед як систему попередження збройних конфліктів, мирного врегулювання міждержавних суперечок на основі норм міжнародного права і поваги державного суверенітету. Безумовно, даний аспект украй важливий. У цьому нас переконують війна на Балканах, збройні конфлікти на території нових незалежних держав у 90-і роки минулого століття, а також останні події на Кавказі.

Разом з тим, дедалі більшого значення набувають загрози невоєнного характеру. Стихійні лиха, техногенні катастрофи, зростання транснаціональної організованої злочинності найчастіше загрожують не тільки окремим державам, а й цілим регіонам і здатні завдати шкоди, зіставної з воєнною. Отже, поняття безпеки має містити в собі не тільки військово-політичний аспект. Ми повинні говорити про систему і гарантії фінансової, енергетичної, екологічної, епідемічної і, насамперед, продовольчої безпеки.

> Проголошення нейтралітету — це і є готовність до активного позиціонування. Це не бездіяльність, а дія, не роль пасивного спостерігача, а роль активного учасника.

По-друге, поряд з розвитком інтеграційних процесів ми спостерігаємо паралельний процес регіоналізації, вичленовування окремих географічних регіонів зі своєю специфікою. Прикладом може служити Чорноморський регіон, держави якого належать до різних міжнародних організацій — Європейського Союзу, Співдружності незалежних держав, ГУАМ, а також різних військово-політичних блоків — НАТО та Організації договору про колективну безпеку. Кожна з цих організацій має свій інтерес у регіоні. Однак це не означає, що вони не можуть співпрацювати між собою у вирішенні спільних проблем. Відповідно, поряд з формуванням єдиної системи європейської безпеки варто говорити і про створення регіональних підсистем.

По-третє, створення нової архітектури безпеки потребує якщо не відмови, то, принаймні, пом'якшення блокового підходу до вирішення завдань, які стоять перед світовим і європейським співтовариством. Це означає, що вона не тільки повинна передбачати існування в її рамках нейтральних держав, а й визначити їхню роль і місце. Сьогодні в Європі вже існує сім нейтральних держав, статус деяких з них нараховує десятиліття. І не виключено, що їхні лави можуть поповнитися найближчим часом за рахунок нових європейських держав.

На жаль, сьогодні превалює дещо зневажливе ставлення до нейтрального статусу держав, хоча, як відомо, нейтралітет є одним з найстаріших інститутів міжнародного права. Чомусь вважається, що декларування нейтральності — це відсутність у держави визначеної позиції в зовнішньополітичних питаннях. Тим часом ніхто не ставить під сумнів важливу роль у європейській політиці, приміром, Австрії чи Швеції.

Проголошення нейтралітету — це і є готовність до активного позиціонування. Це не бездіяльність, а дія, не роль пасивного спостерігача, а роль активного учасника.

Україна, безумовно, могла б стати однією з опор нової системи безпеки в Чорноморському регіоні і важливим елементом європейської системи безпеки в цілому. Цьому поки що перешкоджає узятий керівництвом країни курс

В питанні про нову архітектуру безпеки ми найчастіше зіштовхуємося з практикою подвійних стандартів

про позитивні зрушення в цій сфері, яких досягнуто, незважаючи на політичний спротив. Він також закликав країни-члени ЦЄІ до тісної співпраці у період світової економічної кризи та зауважив, що українська делегація підтримує всі внесені на засіданні Парламентського комітету пропозиції щодо міжпарламентської і міжрегіональної співпраці країн-членів ЦЄІ та активізації взаємних дій для подолання економічної кризи. Відгуки на виступ учергове підтвердили повагу до нашої країни та щиру підтримку її курсу щодо подальшої інтеграції до європейської спільноти.

Загальний висновок бухарестської дискусії — світова криза об'єднала європейських парламентаріїв у прагненнях до спільних дій в якнайшвидшому подоланні її наслідків.

Учасники засідання палко подякували румунським колегам за високий рівень проведення всіх заходів та за гостинність, що була продемонстрована протягом усього саміту.

Ред.: Що цікавого було поза діловою програмою?

В. Камчатний: Організатори заходу потурбувалися про те, щоб учасники зустрічі змогли мати більше уявлення про Румунію, її історію та культуру, і в останній день запланували кілька екскурсій. Парламент Румунії розташований у Палаці парламенту, відомому в народі як Палац Чаушеску. Саме за його часів була збудована ця унікальна споруда, яка на сьогодні є другою за розмірами у світі після Пентагону. Для нас була організована екскурсія по палацу, який, з одного боку, є історичною пам'яткою епохи тоталітаризму, а з другого — демонструє майстерність румунських майстрів, бо все в палаці, зокрема, мармурові та дерев'яні оздоблення, люстри, килими тощо було зроблене руками румунів та виключно із вітчизняних матеріалів.

Ми побували також у Національному музеї мистецтва Румунії та взяли участь у неформальній зустрічі, як-то кажуть, без краваток, у Дипломатичному клубі.

По завершенні офіційних заходів наша делегація зустрілася з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Румунії Маркіяном Куликом та обговорила питання подальшого сприяння з боку Верховної Ради України поліпшенню українсько-румунських стосунків. Наша розмова також стосувалась активізації міжпарламентських контактів, зокрема обопільної взаємодії груп міжпарламентських зв'язків наших країн.

Завдячуючи теплому ставленню до делегації з боку радника-посланника нашого Посольства Теофіла Рендюка, чудового знавця історії та культури Румунії, ми знайшли час для оглядин пам'яток м. Бухареста. 9 травня в Румунії — День незалежності. Тож для нас випала унікальна нагода зсередини відвідати Тріумфальну арку, яка відкривається один раз на рік саме в цей день. Прикрашені ж прапорами Євросоюзу вулиці Бухареста нагадували про те, що цього дня святкувався ще і День Європи.

Але для нас, безумовно, головним святом цього дня був День Перемоги. Саме тому члени делегації прийшли на бухарестський цвинтар, де поховані наші солдати, які воювали за визволення Румунії від фашизму, та поклали квіти до підніжжя пам'ятника визволителям.

На знімку: учасники бухарестського саміту в Палаці парламенту, ліворуч — Валерій Камчатний.

учасника

на вступ до НАТО. Однак, на моє глибоке переконання, таке активне педалювання євроатлантичної інтеграції було б неможливе, якби в цьому процесі не були зацікавлені зовнішні сили.

Уже конфлікт на Кавказі став першим сигналом про те, що плани перетворення Чорноморського регіону на південний фланг євроатлантичного співтовариства зазнають краху. Значить, потрібен новий підхід до формування регіональної системи безпеки, в основі якої має бути повага до інтересів усіх без винятку держав, а ключовим принципом — вирішення конфліктних інтересів виключно дипломатичним шляхом.

Нейтралітет України як однієї з чорноморських держав і, водночас, держави європейської — це не забаганка групи політиків, котрі не бажають розколу країни і загострення відносин з Росією. Це шанс для всього європейського співтовариства перейти на якісно новий рівень міждержавних відносин, у якому домінуючим фактором буде не приналежність до того чи іншого військово-політичного блоку, а спільність інтересів у справі забезпечення безпеки в розширеному розумінні цього терміна.

Очевидне також і те, що створення нової архітектури безпеки потребуватиме перегляду існуючої договірної бази, зокрема Договору про звичайні збройні сили в Європі, виконання якого, як відомо, стало каменем спотикання у відносинах між Росією та країнами НАТО.

Що стосується України, то одним з першочергових кроків, які підтверджують готовність країн почати формування нової архітектури безпеки, могло б стати підвищення статусу Будапештського меморандуму, підписаного в 1994 р. керівниками України, Росії, США і Великобританії (згодом Франції та Китаю). Цим документом, як відомо, ядерні держави гарантували Україні військову та економічну безпеку в обмін на її ядерне роззброєння, а також зобов'язались утримуватися від будь-яких форм тиску на нашу країну. Виконання Будапештського меморандуму, на наш погляд, могло б стати першим кроком на шляху до здобуття Україною міжнародно визнаного нейтрального статусу.

Тетяна Бахтеєва: «Можна недофінансувати закупівлю авто для чиновників, але економити на здоров'ї — великий гріх»



Чому щогодини йдуть з життя 86 українців, а народжується лише 52? Чому в Україні на одного стаціонарного хворого на добу виділяється всього вісім гривень і як годувати пацієнта за дві гривні в день? Чому часто медики не в змозі дотримуватися клятви Гіппократа? Чому в людей у білих халатах, які рятують нам життя, зарплата менша, ніж у двірників та вантажників? Ці та інші проблеми обговорюватимуть під час проведення акції «Три дні медицини в Києві» (триватиме з 18 по 20 травня ц. р.), яку організував Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я. А 20 травня у парламенті відбудуться слухання «Шляхи реформування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні». Детальніше про заходи розповіла в інтерв'ю «Голосу України» **голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, заслужений лікар України Тетяна БАХТЕЄВА (фракція Партії регіонів).**

— Так сталося, що медичні працівники незалежної України мимоволі стали заручниками між державними структурами і мільйонами хворих — своїх пацієнтів. Звичайно, таке становище не властиве для демократичного суспільства. Мають рацію і медики, і їхні пацієнти. Останні справедливо вимагають поліпшення кваліфікованої фахової допомоги. А можливості людей в білих халатах часто вкрай обмежені через бюджетне недофінансування галузі охорони здоров'я, відсутність сучасної медичної апаратури та ліків. Ось вам і відповідь на питання, чому часто медики не в змозі дотримуватися клятви Гіппократа.

Медики України хочуть, щоб їх почули не тільки пацієнти, а й вище керівництво держави, всі, хто причетний до формування національної політики в галузі охорони здоров'я. Тому наша акція спрямована на початок рішучих кроків у напрямі реформування галузі та на привернення уваги політиків, урядовців та громадськості до проблем медицини.

У її рамках пройде всеукраїнська конференція на тему «Про фінансування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні». Наступного дня учасники конференції ознайомляться з досвідом добровільного страхування, співпраці медичних закладів зі страховими компаніями в столиці. І, нарешті, головна подія ініційованих заходів — парламентські слухання, які розпочнуться 20 травня.

Члени нашого комітету, представники всіх п'ятьох парламентських фракцій мають надію, що після завершення цих заходів ми зможемо, нарешті, розглянути численні законопроекти на цю тему й вийти на консолідоване, виважене рішення. Адже реформ у медицині чекають, без перебільшення, всі, проте далі розмов справа поки що не йде.

Переконана, що навколо ідеї реформування медицини зможуть об'єднатися всі парламентські фракції та всі гілки влади. Обов'язок держави — забезпечити населення якісною та доступною медичною допомогою, а саму галузь — належним фінансуванням.

— Тетяно Дмитрівно, що таке для вітчизняної охорони здоров'я «належне фінансування»?

— «Належне фінансування» для охорони здоров'я — це, за рекомендаціями ВООЗ, мінімум п'ять відсотків від ВВП. А в нас, в Україні, це 3,3% в 2008 році і 2,9% на 2009 рік. А якщо врахувати інфляцію, зростання цін на медикаменти, нестабільність курсу гривні, то можна сміливо стверджувати, що ці кошти забезпечать лише 20—30% від потреби галузі. Це, на жаль, означає тільки одне — хворіти й вмирати буде ще більше мешканців України.

За підсумками 2008 року, недофінансування затверджених програм МОЗ становило 183 млн. грн. Із 25 централізованих заходів торік на необхідному рівні було профінансовано тільки сім. Я вже не раз наголошувала: можна недофінансувати будівництво доріг чи пам'ятників, закупівлю дорогих авто для чиновників і таке інше, але економити на здоров'ї — великий гріх, що межує зі злочином.

Про яку якість лікування в країні можна казати, якщо на одного стаціонарного хворого на добу виділяється всього вісім гривень! Як можна нормально годувати пацієнта за дві-п'ять гривень на добу (саме така сума закладена в бюджеті)?!

Загальновідомо, що майже 80% медичного обладнання в Україні морально й фізично застаріло. А Кабмін в бюджеті на 2009 рік на закупівлю цього обладнання не заклав жодної копійки.

Галузь відчуває кадровий голод. Без лікарів нині лишились на селі чимало дільничних лікарень, понад 300 сільських амбулаторій, 450 ФАПів не мають молодших медпрацівників.

Важко змиритися з фактом, але це так: за останні сім років в українських селах стало менше на 320 закладів охорони здоров'я, а з мапи України зникло за останні 10 років 300 сіл.

Невчасне, запізніле фінансування галузі призводило до того, що багато медпрепаратів як в 2008 році, так і в нинішньому, надходили в медзаклади з великим запізненням. Це негативно позначається на якості лікування хворих, викликає невдоволення людей. Скажіть, будь ласка, як в такій ситуації працювати медикам?

— Ви маєте на увазі їхню заробітну плату?

— Взяти хоча б й це. Не відбулося обіцяне нинішнім Кабміном підвищення зарплати працівникам галузі. Скажіть, в якій ще країні, крім України, медичний працівник отримує за свою працю менше, ніж двірник чи вантажник? Та й ту зарплату ще віддають невчасно й частинами.

Середня зарплата медиків в 2009 році є найменшою серед працівників інших галузей економіки і становить 1145 гривень. Оце і є показник ставлення влади до медицини.

І ось ще одна проблема, на мій погляд, не тільки в зарплатах. Скрізь у світі лікарі — еліта держави, для них створені всі умови для життя й роботи, їх поважають і цінують, бо довіряють найдорожче — життя й здоров'я.

— На які програми державі треба звернути особливу увагу?

— Мене, як лікаря й політика, дуже турбує той факт, що в Україні відсутні державні програми з імунопрофілактики, онкології, санаторно-курортної галузі та інші.

Прикро, але факт: другий рік поспіль вчасно не налагоджено постачання лікарських засобів, вакцин, медичного обладнання в регіони. Та й звідки воно там візьметься, якщо, приміром, із запланованих на 2009 рік 1 млрд. 248 млн. грн. на охорону здоров'я на кінець березня поточного року було профінансовано та використано близько 2 млн. гривень.

— Однак нині вся країна переживає важкі часи.

— Так. Але медицина — не та галузь, котра може зачекати до «кращих часів» чи за рахунок якої влада може економити. На жаль, цього не розуміють на владному олімпі. Без реформ криза в галузі поглиблюється.

Подивіться лише на два інтегральних показники функціонування галузі охорони здоров'я: середня очікувана тривалість життя та динаміка чисельності населення. За останні 15 років населення України скоротилося більш як на 5 млн. Щогодини гине 86 чоловік, а народжується лише 52. Українці в середньому живуть на 14—15 років менше, ніж мешканці європейських країн. І якщо в Європі цей показник з кожним роком стає все вищим, то в Україні — навпаки: починаючи з 1970 року середня тривалість життя знизилась майже на п'ять років.

Я переконана: реформи мають проводити професіонали, люди без політичних амбіцій, які мають значний досвід, знають ситуацію в медицині зсередини та можуть діяти незалежно від політичних вподобань. А що в нас насправді відбувається? За роки незалежності змінилося 13 міністрів, а отже і 13 бачень реформ. Звичайно, були й такі міністри, які працювали... 48 днів.

— За роки незалежності було підготовлено чимало законопроектів з фінансування охорони здоров'я та медичного страхування, але жоден з них не був проголосований у парламенті, в тому числі й той, автором якого були ви. Чому?

— За весь цей час усі переконалися у тому, що держава не здатна утримувати галузь. Чому, наприклад, в Німеччині краще лікують і утримують хворих, ніж в Україні, а медичні працівники отримують за свою працю в 50—70 разів більше за українських? Бо там вже 120 років діє страхова медицина.

В Україні єдиним джерелом коштів для медицини є державний і місцеві бюджети. Всі ми свідомі того, що в такій ситуації коштів ніколи не буде достатньо. Тому запровадження бюджетно-страхової медицини в Україні — це перше і головне завдання для влади.

Кілька років тому однією з ключових ініціатив нашого комітету став законопроект про фінансування охорони здоров'я та медичне страхування під номером 2192. Разом з колегами ми підрахували: із введенням його в дію як закону ми знайдемо ще 12 млрд. гривень для галузі.

— Багато це чи мало?

— Порахуйте самі: до 2008 року держбюджет дозволяв виділяти близько 1 млрд. грн. на централізовані закупівлі — вакцини для всієї країни, медикаментів для державних програм з лікування онкології, туберкульозу, ВІЛ/СНІДу.

Звичайно, прийняття й введення закону відкрило б широкі можливості змінити вітчизняні лікарні, навести лад в галузі, закупивши необхідне обладнання, провівши капітальний ремонт. Я вже не кажу про соціальну підтримку медиків. Вона давно назріла.

Що стало на перешкоді прийняттю закону, а отже, й початку широкомасштабних реформ галузі? Зіграв свою роль фактор часу. Його якраз і не вистачило реформаторам. Очевидно, що й широка громадськість не була всебічно ознайомлена свого часу з багатьма законопроектами.

Але, на мою думку, вирішальну роль тут мала наша, українська, особливість. Згадаймо, чим переймалися наші політики у Раді кількох останніх скликань? Весь час ділили портфелі: організовували вибори парламенту і президентів, блокували трибуну, ділили ще не поділену державласність. Отже, про медицину згадували лише ті, хто занедужав...

Підготовлений у 2006 році законопроект під номером 2192 не був ухвалений, бо Верховна Рада V скликання наприкінці так і не запрацювала повноцінно.

— Які перспективи нинішніх законопроектів?

— Про це, думаю, краще говорити після проведення заходів. Народні депутати, урядовці, вчені, широка громадськість, медики-практики і їхні пацієнти після конференції і парламентських слухань мають пересвідчитись у тому (і про це говорить світовий досвід), що в нинішній соціально-економічній ситуації система Семашка в Україні не здатна задовольнити потреби населення в медичній допомозі, отже, на часі — побудова якісно нової моделі бюджетно-страхової медицини.

Можливо, зробити рішучий крок до реформ нам допоможе... криза. Адже нам відступати нікуди. Врешті, здається, є розуміння, що безплатної медицини не існує.

Інтерв'ю підготував Леонід ПІДЛУЖНИЙ.

Навколо ідеї реформування медицини зможуть об'єднатися всі парламентські фракції та всі гілки влади

ГОЛОС УКРАЇНИ № 89 (4589)
ВІВТОРОК, 19 ТРАВНЯ 2009

В Україні стартував проект реформування міського теплозабезпечення, який впроваджується за підтримки урядового Агентства США з міжнародного розвитку у співпраці з Міністерством з питань житлово-комунального господарства України — міністр з питань ЖКГ Олексій Кучеренко *(Укрінформ)*



Житомирський музей космонавтики імені Сергія Корольова вже втретє провів художню акцію «Ніч музеїв», яку відкрила молодіжна театральна студія «Диваки», затим поети читали свої вірші, а виконавці співали пісні, *повідомляє наш житомирський кореспондент Олексій КАВУН*

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Споживачі найбільше скаржаться на комунальників

Половина скарг, які надійшли з початку року до Івано-Франківського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України, стосуються ЖКГ.

— Найбільше скарг надходить на «Теплокомуненерго», — повідомив на прес-конференції начальник відділення Мирослав Книгницький. — Дещо менше скаржаться на підприємства, які займаються електро- та газопостачанням. Багато проблем виникає навколо надання технічних умов на електро- і газопостачання. Не завжди укладаються договори між надавачем і споживачем послуги, в результаті споживач є безправним і не може звернутися до суду, щоб відстояти свої права. Передовсім це стосується «Теплокомуненерго», яке намагається уникнути укладання будь-яких договорів із споживачами.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Більше співпраці — якісніші послуги

У Чернігові укладено договір про співробітництво і поєднання зусиль у реформуванні міського житлово-комунального господарства між міністерством ЖКГ України та Чернігівською міськрадою. Як вважає міський голова Олександр Соколов, у документі намічено конкретні заходи, реалізація яких сприятиме поліпшенню надання послуг населенню. Влада сподівається на подальшу підтримку міністерства і в плані залучення коштів міжнародних організацій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

«Риб'ячі хатки» створюють комфортні умови для нересту

На Дніпрі і Каховському водоймищі працівники держрибоохорони області встановили 10 тисяч штучних гнізд для нересту риби. Цього року «риб'ячі будиночки» вперше виготовлені з хвої, що створює для риб комфортні умови для нересту. Нині на Каховському водоймищі нереститься плотва, а на Дніпрі відкладає ікру лящ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На кону — доля казино та «одноруких бандитів»

Учора у столиці знову мітингували представники грального бізнесу. Цього разу «в облогу» взяли будівлю секретаріату Президента. Заклики уже відомі: не нищити гральний бізнес як такий і тим самим не залишати без коштів на існування майже 200 тисяч люду, залученого до гральної сфери. Організатори акції закликають Президента не підписувати проголосований Верховною Радою Закон «Про заборону грального бізнесу в Україні». А Голову Верховної Ради просять повернути закон на доопрацювання. Натомість пропонують шукати шляхи виходу із «грального хаосу» разом.

Як уже повідомлялося, 15 травня Верховна Рада знайшла сили зібратися і таки проголосувала за заборону грального бізнесу в Україні. За що почула із уст Прем'єр-міністра країни Юлії Тимошенко похвалу.

— Досить жорсткий, але, на мій погляд, дуже справедливий закон сьогодні був прийнятий парламентом, — сказала пані Тимошенко під час брифінгу минулої п'ятниці.

За її словами, трагедія, що сталася у залі ігрових автоматів у Дніпропетровську, порушила масштабну проблему морального й духовного характеру. Вирішувати яку, буцімто, потрібно нагально. Та 340 депутатських голосів, відданих «за» ухвалення Закону «Про заборону грального бізнесу в Україні», — лише перший крок у боротьбі з «однорукою мафією». Адже останнє слово — за Президентом. І хоча Юлія Тимошенко висловила сподівання, що глава держави уже найближчим часом підпише документ і тим самим, мовляв, «захистить націю від моральної руйнації», цього може і не статися. Адже, судячи із заяв Віктора Ющенка, його долають сумніви. На прес-конференції, що відбулася після засідання Політради «НС—НУ», гарант конституції зауважив, що ухвалений парламентом закон не вирішує самої проблеми по суті і призводить до тінізації і корупції у цій сфері. За його словами, «закон дихає популізмом і відкидає від відповіді по суті». Мовляв, під час прийняття рішення емоції відсунули на другий план правову сторону питання. Та з тим, що регулювати гральний бізнес у країні все ж потрібно, Віктор Ющенко погоджується.

— Я готовий спонукати і уряд, і парламент до того, щоб ми мали працююче рішення з цього питання — таке, що регламентує цю діяльність, встановлює межі, особливий режим з податковими, контрольними, правоохоронними органами, — сказав пан Президент.

Погоджуються з цим і самі представники грального бізнесу. Анатолій Нестеренко, президент асоціації казино України та віце-президент однієї з корпорацій, свій бізнес називає цільовим і підтримує ідею «переселення» гральних закладів або обмеження доступу до них певним категоріям осіб.

— Ми готові, — каже пан Нестеренко, — змінювати умови своєї праці. Більше того, ми неодноразово зверталися до керівництва країни з пропозиціями, як краще контролювати наш бізнес, як на нього впливати. Та нас ніхто не хотів чути. Уже кілька років у Верховній Раді лежать вісім різних законопроектів стосовно регулювання діяльності грального бізнесу. А тут за кілька днів приймається закон, який не дає відповіді на жодне запитання. Чи надовго забороняється бізнес? Що робити із людьми, які працювали?



«Гральний хаос», за словами пана Коншина, творять поодинокі автомати на зупинках, у магазинах, переходах. Іншими словами, доступні для всіх і кожного «однорукі бандити».

— Ми цей бізнес не визнаємо, — каже О. Коншин. — Наш формат — казино з гральними столами для багатих людей, куди не зможуть прийти школярі або люди, котрі програють останні копійки.

Учасники акції стверджують, що вони не проти змін. Але останні треба робити поступово і розумно. І навіть наводять свої пропозиції, приміром, дозволити роботу гральних закладів лише з 21-ї години. Або, скажімо, заборонити поодинокі ігрові автомати і залишити тільки великі розважальні комплекси та казино, а вже потім перенести їх до певних «зон». Та зараз головна мета — виборити собі час, щоб підготуватися до переходу на новий формат: нові ліцензії не видавати, а от по старих дати допрацювати.

То що краще: змінити чи заборонити — має вирішити Віктор Ющенко, який пообіцяв своє остаточне слово сказати після додаткових консультацій з фахівцями.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Студенти вивчатимуть розсекречені документи

Співробітники управління СБУ в Луганській області передали у подарунок студентам Луганського національного університету імені Тараса Шевченка рідкісні книги і фільми про УПА, Мазепу і голодомор.

Видання вийшли у світ завдяки спільній роботі Галузевого державного архіву СБУ й Інституту національної пам'яті. Їхній зміст засновано на офіційних історичних документах, частина з яких розсекречені архівом СБУ, а також листуванні і спогадах свідків подій. Для університету книги являють особливу науково-практичну цінність, оскільки подарунком стали рідкісні видання, що мають обмежений наклад і які в масових бібліотеках не знайти. Серед них — «Доба Гетьмана Івана Мазепи в документах», «Радянські органи державної безпеки в 1939 — червні 1944 рр. Документи СБУ», а також три документальні фільми: «Хлібна гільйотина», «Технологія геноциду», «Творці голодомору».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Усім — холодний душ!

ВАТ «Львівгаз» знову почало примусово відключати від газопостачання котельні ЛКП «Львівтеплоенерго». Тож значній частині львів'ян доведеться загартовуватися під холодним душем. Причиною відключення стало несанкціоноване споживання газу: підприємство — єдиний теплопостачальник області, який не отримав лімітів на газ. Тим часом, як повідомляє прес-служба «Львівгазу», щодоби тепловики споживають 80 тисяч кубометрів блакитного палива.

Уже відключено 13 котелень «Львівтеплоенерго». Така ж доля могла спіткати ще дванадцять об'єктів, проте туди працівників «Львівгазу» просто не допустили.

Ірина ЄГОРОВА.

Львів.

Відкрили пам'ятник примі «Ла Скала» Лідії Липковській

Пам'ятник славетній оперній співачці з'явився в її рідному селі Бабин Кельменецького району Чернівецької області. Лідія Липковська чи не єдина з українських артистів співала в усіх найкращих оперних театрах світу: на сценах міланського «Ла Скала», нью-йоркського «Метрополітен-опера», паризького «Гранд-опера», лондонського «Ковент-гарден» тощо. І хоч співачці довелося емігрувати, вона ніколи не забувала своє буковинське коріння.

У відкритті пам'ятника Лідії Липковській взяв участь заступник голови облдержадміністрації Олександр Грушко, який висловив сподівання, що ім'я видатної оперної співачки для більшості українців стане синонімом національної гордості.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Закривають єдиний міст

Сьогодні на тритижневий ремонт мають закрити єдиний у Черкасах міст, що з'єднує лівий берег Дніпра з правим. Зношеність металевих конструкцій та бетонного покриття на ньому викликають занепокоєння фахівців. Черкаська облдержадміністрація звернулася до Кабміну з листом про виділення з держбюджету коштів на проведення фундаментальних робіт. Однак підтримки в уряді не отримала. За словами першого заступника начальника служби автомобільних доріг у Черкаській області Миколи Алілуйка, поточний ремонт мосту розпочинають своїми силами, сподіваючись усе ж отримати гроші з резервного фонду Кабміну.

Разом із цим мостом не працюватиме і 13-кілометрова автомобільна дорога через дамбу. Щоб потрапити тепер із Черкас до Золотоноші, а далі на Переяслав і Київ, доведеться добиратися до Канева і там перетинати Дніпро, **інформує наш черкаський власкор Лідія ТИТАРЕНКО**.



На фестивалі «Петриківський дивоцвіт»

На обласний фестиваль-ярмарок народної творчості «Петриківський дивоцвіт» щорік прибуває дедалі більше гостей. Адже, окрім відомого петриківського розпису, на ярмарку представлені чи не всі народні ремесла, які розвиваються в області, — вишивання, витинанки, бісероплетіння, різьблення по дереву, ткацтво, лозоплетіння, декоративне ковальство, гончарство, народна іграшка, зброярство, килимарство. Оскільки ініціатором проведення таких фестивалів став обласний Центр зеленого туризму та народних ремесел, то тут презентують ще й туристичні маршрути Дніпропетровщини.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото автора.

«Гральний хаос» творять поодинокі автомати на зупинках, у магазинах, переходах

«Обери собі літо-2009»

Під таким гаслом проходила I західноукраїнська туристична виставка–фестиваль у Тернополі за участю туроператорів і турагентів з багатьох регіонів України, а також з Польщі та Болгарії.

Відвідувачі активно обирали собі місця літнього відпочинку, путівки можна було придбати безпосередньо на виставці. Декому вони дісталися в результаті розіграшу. Гостей розважали фольклорні колективи та майстри народних ремесел, а професійну цікавість відвідувачів задовольняли наукові семінари і конференції. Організатори виставки ставили за мету залучити інвестиції для розвитку туристичної інфраструктури Тернопільщини. Тут розташовані дві духовні святині — Почаївська лавра і Зарваницький духовний центр, третина замків і фортець України, печери, Дністровський каньйон тощо. Однак туристична інфраструктура залишає бажати кращого: бракує готелів, мотелів, закладів харчування і якісних під'їзних доріг.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.



Як сусід добрий, то й перелаз низький

Минулої суботи на україно-словацькому кордоні неподалік Ужгорода пройшов День добросусідства трьох побратаних регіонів — Кошіцького, Пряшівського самоврядних країв (Словаччина) та Закарпатської області.

У святі дружби взяли участь ветерани Другої світової війни, ділові партнери, мешканці прикордонних населених пунктів. День добросусідства розпочався урочистим мітингом, на якому виступили керівники Кошіцького та Пряшівського самоврядних країв Зденек Трибуля та Петер Худік, голова Закарпатської обласної ради Михайло Кічковський, заступник голови обласної держадміністрації Володимир Гоблик, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Словаччині Інна Огнівець, інші офіційні особи. Оприлюднено привітання учасникам Дня добросусідства президентів Словаччини та України. Сенс цього свята пояснила Інна Огнівець відомим українським прислів'ям: «Як сусід добрий, то й перелаз низький». Підписано спільні виконавчі протоколи про співпрацю між Закарпатською областю та Пряшівським і Кошіцьким самоврядними краями на період із травня 2009 по травень 2010 року.

Після офіційної частини відбувся концерт самодіяльних колективів трьох прикордонних областей. Проведення днів добросусідства вже стало традиційним. Це сприяє поглибленню транскордонного співробітництва, налагодженню ділового партнерства.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Україно-словацький кордон.

Проект покращення наших фермерських ринків

У Криму презентували проект виконання Україною зобов'язань щодо членства у СОТ і європейської політики добросусідства в сільському секторі, що передбачає створення в автономії інфраструктури оптових сільськогосподарських ринків.

Півострів обрано як пілотний регіон цього проекту, що передбачає безпеку продуктів харчування, розвиток ринкової інфраструктури і сільської місцевості, поряд із Черкаською, Одеською, Херсонською, Львівською, Полтавською і Дніпропетровською областями, повідомила заступник міністра аграрної політики України Валентина Заславська. Найперше передбачено створення великих оптових ринків в Одесі, Криму та Херсонській області. На півострові почнуть відкриття фермерських ринків у Красногвардійському, Нижньогірському і Сакському районах. Разом з експертами кримчани обмірковують, яку краще обрати форму власності цих ринків, приватну чи державну, та підшуковують щонайменше 25 гектарів землі біля трас (у європейських країнах площа подібних ринків сягає зазвичай 150 га).

Проект, який фінансуватиме Євросоюз, передбачає і створення в пілотних регіонах потужностей для зберігання та пакування сільгосппродукції. Загальна вартість його — майже п'ять мільйонів євро, термін втілення — три роки.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Хлопець зі скрипкою переграв усіх

Народжений у Білорусі громадянин Норвегії Олександр Рибак переміг на «Євробаченні» у Москві з рекордним відривом від інших учасників. Учора близько трьох тисяч осіб зустрічали переможця музичного конкурсу в аеропорту Осло. Головним сюрпризом стало те, що літак, яким він повертався в Норвегію, облили водою з чотирьох пожежних машин на знак любові й поваги. Сашко потрапив до десятки в усіх 42 країнах, що брали участь у голосуванні. А от українські дівчата Настасія Приходько, котра виступала за Росію, і Світлана Лобода посіли відповідно 11-те і 12-те місця. Україні 12 балів не дав ніхто, а Приходько одним єдиним вищим балом порадувала дружня Вірменія.

Засмутилися дуже. Особливо Світлана. Настя бадьорилась і стверджувала, що «все офігенно». Однак обидві не пішли ні на вечірку, ні на нічні телеефіри, які проводили по закінченні «Євробачення» росіяни, котрі співали дифірамби самим собі як господарям «найгеніальніше проведеного конкурсу», відразу геть забувши про ту, яка на ньому не дуже вдало представила РФ. Ті само почуття, що й українки, пережили в ніч на неділю цілий букет відомих артистів — француженка Патрисія Каас, британець Ендрю Ллойд Вебер, грек Сакіс Рувас, які приготували дуже гарні пісні, але, на жаль, не зуміли пробитися навіть у трійку призерів.

Річ у тім, що запорука перемоги на «Євробаченні» — вгадати з піснею. Цього року Європа продемонструвала, що скучила за простотою і дитячою щирістю. Через те так дружно і захопилася пісенькою, яка навряд чи довго протримається на верхніх сходинках європейських музичних хіт-парадів. І, як це традиційно буває, на наступному конкурсі в Осло ми побачимо багато копій Олександра Рибака з різних країн. От тільки чи буде на це попит? Навряд.

Яна СТАДІЛЬНА.

Автошоу від «АвтоКрАЗу»

«Автопробігом по кризі» днями вдарили у Києві. Як повідомили в прес-службі холдингу «АвтоКрАЗ», автомобільне шоу зібрало під своїми прапорами 10 КрАЗів різних модифікацій, які пройшли дорогами столиці. Мета заходу — залучення уваги громадськості до чіткості дій у подоланні кризи і фінансової нестабільності.

Як стало відомо «Голосу України», нещодавно холдингова компанія «АвтоКрАЗ» відправила до Узбекистану першу партію самоскидів (20 штук). У рамках укладеного контракту усього виготовлять 150 вантажівок, переважно самоскидів. Також «АвтоКрАЗ» у 2009 році має намір створити власну дилерську мережу в Казахстані, Азербайджані й Узбекистані.

Лариса КОБА.

Полтавська область.

Сутенер експлуатував неповнолітню повію

Оперативники кримінальної міліції у справах дітей і боротьби з протизаконною торгівлею людьми затримали 50-річного чоловіка, який організував «бордель на колесах» в одному із сіл Косівського району. Зважаючи на потреби туристів, які після застілля на лоні природи не наважуються сідати за кермо, цей чоловік організував приватну службу радіотаксі. Згодом він не лише перевозив клієнтів, а й доставляв їм на замовлення повій, яких сам знаходив у гірських селах. Серед його підопічних була й неповнолітня дівчина.

— Під час операції із затримання було проведено так звану «оперативну закупку», — розповів начальник ЦГЗ УМВСУ в Івано-Франківській області, підполковник міліції Василь Гультайчук. — Номери купюр, якими оперативники, вдаючи із себе клієнтів, розрахувалися із сутенером, були попередньо переписані. Звідника затримали в машині, якою він привіз до готелю «дівчину на виклик».

Як повідомили в ЦГЗ УМВСУ в Івано-Франківській області, це вже другий факт звідництва, викритий цього року на Косівщині. Раніше за звинуваченням у сутенерстві було затримано мешканку одного із сіл. Загалом з початку року на Івано-Франківщині пред'явлено звинувачення чотирьом сутенерам.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

Учасники столичної арт-акції «Екран — для нас!» — юні журналісти з різних країн світу — розмалювали монітори та супутникові антени на знак протесту проти мови ворожнечі та інших небезпек медіа-простору.



Фото агентства «Прес-КІТ».

Танки стріляють навіть на приколі

«Якщо немає пального, це не означає, що бойові машини не зможуть вирішувати поставлені завдання, — заявив під час перебування на Кіровоградщині командувач Сухопутних військ України, генерал-полковник Іван Свида. — Усі вони стовідсотково відремонтовані і готові до використання. Заливай і їдь». Танки стріляють навіть на приколі, а от з авіацією в сухопутних військах дещо гірше. Країна може розраховувати тільки на 50 її відсотків.

Приїзд головнокомандувача збігся в часі з нападом на одну з баз військової частини, що знаходиться за 30 км від Кіровограда, диверсійної групи. Зловмисники навіть устигли замінувати склад боєприпасів. Однак злагоджені дії бійців військової частини не залишили умовному противникові жодних шансів. Від складів бази, де зберігаються тактичні і зенітні ракети, терористи були відкинуті, пожежа ліквідована, «живучість» бази на випадок виникнення бойових дій підтверджена.

До речі, згадана ракетна база — одна з тих, що не є найнебезпечнішою — тут немає ядерної зброї. Вона призначена для зберігання комплектуючих тактичних і зенітних ракет. Тому нормативи введення законсервованої техніки в бойовий режим і доставка ракет до місць призначення обраховуються кількома днями. Однак це не означає, що в разі необхідності розгортання бойових установок не може бути здійснене за кілька годин. Саме для цього й необхідна належна підготовка особового складу, яку перевірив Іван Свида. А крім того, в планах Міноборони — перевести базу у підпорядкування військ швидкого реагування. Тоді й рівень підготовки, а головне — рівень фінансування, значно підвищаться. А поки що, за словами командувача Сухопутних військ Збройних сил України, із 28 мільйонів, заявлених на підтримку належного бойового стану подібних частин, держава виділила лише 6 мільйонів 700 тисяч гривень. Утім, і ці кошти використати проблематично, адже виписані вони у спеціальному фонді держбюджету.

Петро МЕЛЬНИК.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Миколаївської області Постановою від 12 травня 2009 року (справа № 5/115/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «ДОН ІНВЕСТ», ЄДРПОУ 35403421, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 63.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, оф. 72, к. т. (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 12.05.2009 р. по справі № Б24/142-09 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Експрес-Сервіс», код ЄДРПОУ 30600147, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, б. 25А/2.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056) 770-27-40, поштова адреса; 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 89 (4589)
ВІВТОРОК, 19 ТРАВНЯ 2009

СБУ передала розсекречені матеріали про репресованих представників кримськотатарського народу, а в главку цього відомства в автономії буде створено спеціальний відділ щодо розслідування злочинів проти депортованих *(Укрінформ)*



Як з'ясували правоохоронні органи, у Джанкойській районній лікарні чиновники привласнили 200 тисяч — гроші перерахували на приватну фірму нібито за придбаний рентген-апарат, *інформує наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО*

«Справа Георгія Гонгадзе»: міни уповільненої дії-2

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

У попередній публікації ми спробували показати, скільки брехні було створено довкола «касетного скандалу». Звернули увагу на пастки, в які потрапляли ті — не виключено, навіть слідчі, — хто пробував знайти відповідь на запитання, який зв'язок між прослуховуванням кабінету Президента і зникненням Георгія Гонгадзе. І мало не втрапили у пастку самі.

Багато галасу довкола одного запису

Проблема в тому, що уважний читач міг поставити автору декілька запитань. Зокрема, я висловив упевненість у тому, що головний кабінет країни прослуховувався. З другого боку, назвав цифру — 700 годин, якою вимірюється звукозбірня Миколи Мельниченка. Принаймні та, що дісталася опальному російському олігарху Борису Березовському. Водночас показав, що фактично не можна визначити, чи піддавався монтажу фрагмент запису, який стосується зникнення Георгія Гонгадзе, оприлюднений Олександром Морозом. А тому перше запитання: «Чи можна визначити, чи піддавалися монтажу всі 700 годин запису?». Відповідь, беззаперечно, буде негативна. Напевно, можна. Тоді виникають наступні запитання: «Чому я впевнений, що монтувався той фрагмент, який і став початком «Кучмагейту»?», «Чи міг помилитися Брюс Кеніг або, скажімо, голландські фахівці, або представники Віденського інституту преси?».

На місці читачів, якби не досліджував усе, що відбувалося і довкола «касетного скандалу», і довкола зникнення Георгія Гонгадзе, я також поставив би схожі запитання. Не здивуюся, що вони заганяли у глухий кут і слідчих Генеральної прокуратури. Десь з півроку я ставив собі різні запитання, як з приводу зникнення Георгія, так і з приводу оприлюдненого запису. Але відповіді на них не було. Однак у такий само травневий день сім років тому після чергового з'їзду Народного руху своїми сумнівами я поділився з колегою Олексієм Степурою. У відповідь почув інформацію, яка, звичайно, шокувала.

Аудіозапис, оприлюднений Олександром Морозом, був розміщений в Інтернеті. Олексій вивчав його доволі довго, доки не звернув увагу на дату. Файл був створений 18 вересня 2000 року, тобто у понеділок, через два дні після зникнення Георгія Гонгадзе. Ох уже ця журналістська звичка: шукати деталі, зачіпку, кінець ниточки, яка допоможе розплутати весь клубок! Вона змусила замислитися над цим дивним збігом. І ми спробували відповісти, було це зроблено у поспіху чи свідомо? І на це запитання у нас тоді відповіді не було. Ми схилялися до версії про поспіх тих, хто монтував запис.

І, швидше за все, так і було. Бо через цю дату і не спрацьовує пастка, яку вони поставили і в яку ледь не втрапив автор цих рядків. Без дати на аудіофайлі не можна було б поставити під сумнів твердження Брюса Кеніга про те, що запис не монтувався. Тим паче автори і сценаристи найгучнішого скандалу за часи незалежності України приготували 700 годин автентичних записів. До того ж ті, хто бував у кабінеті глави держави, легко розпізнавали свої голоси і навіть згадували зміст своїх розмов з Леонідом Кучмою. Про що, до речі, свідчить і звіт тимчасової слідчої комісії, яку очолював Григорій Омельченко. «Нами було допитано цілий ряд людей, у тому числі і депутати Верховної Ради (так у тексті звіту. — **Авт**.) — Іван Драч, Борис Олійник, Олександр Турчинов, які, прослухавши аудіозаписи Миколи Мельниченка своїх розмов у стінах АП, однозначно підтвердили і сказали, що це їхні голоси, їхні розмови і ті обставини, про які вони розповідають у розмові».

Якщо працівники СБУ стежили за журналістом, то чи бачили вони своїх колег з міліції? Якщо бачили, то чи цікавилися причинами такої уваги з боку МВС? А якщо не бачили колег з конкуруючого табору, про що я писав у попередній публікації, то яка ж тоді кваліфікація у наших доблесних захисників державної безпеки?

Окрім того, звукозбірня дає змогу маніпулювати нинішніми політиками і керівниками держави, звинувачувати їх у змові з попередниками. Наприклад, Микола Мельниченко в інтерв'ю «Радіо Свобода», яке ми цитували в попередній публікації, сказав: **«Я свого часу закликав Президента Ющенка, щоб він сам добровільно прийшов до прокуратури і дав покази, тому що на одному із записів від 10 травня 2000 року є місце, де вони говорять про Гонгадзе, і також є розмова Кучми з Ющенком...**

...Я вважаю, що якщо Ющенко заявляє про те, що це справа його честі, то він зобов'язаний, як громадянин України, прийти, показати приклад і дати свідчення».

Це яскравий приклад маніпуляції фактами, приклад, як слідство спрямовується на хибний шлях. Цікаво, що на цей гачок потрапляють навіть вельми мудрі, зрілі люди. Колишній секретар РНБО Володимир Горбулін нещодавно дав інтерв'ю новому виданню «Левый берег». У ньому він дуже точно сказав, що диктофона під диваном не було. **(За моїми даними, якими поділився знайомий, що доволі часто бував на Банковій, «закладки» були в пультах дистанційного управління телевізором і кондиціонером.)**

Водночас Володимир Горбулін подивувався, чому не оприлюднять його розмов, адже у Президента він бував мало не щодня? Володимир Павлович забув, що наприкінці 1999 року він поступився своїм місцем секретаря Ради національної безпеки і оборони й на вироблення політики в країні не впливав. Як не впливає і сьогодні. А тому не було й немає інтересу до його тодішніх розмов з Леонідом Кучмою. Хоча, ймовірно, після сьогоднішньої публікації можуть з'явитися розшифровки розмов Володимира Павловича і Леоніда Даниловича.

Як білка в колесі

І так триватиме доти, доки не буде оприлюдено всі записи з фонотеки Миколи Мельниченка, окрім тих, в яких міститься державна таємниця. Вище ми цитували його інтерв'ю, в якому він посилається на запис від 10 травня 2000 року.

У попередній публікації автор згадував газету «Сегодня» від 1 квітня 2005 року, яка присвятила цілу шпальту записам Мельниченка, що транзитом через Фонд громадянських свобод Бориса Березовського потрапили до вітчизняної Генеральної прокуратури. Серед 700 годин звукозапису «справі Георгія Гонгадзе» присвячено, пишуть журналісти, 16 епізодів: 14 із них розшифрованими потрапили до редакції газети. Журналісти також вважали, що два нерозшифровані епізоди стосуються 19 і 20 вересня того само року. Тобто про нашого колегу могли розмовляти вже після його зникнення.

Окрім того, епізоди, в яких згадувалося ім'я Гонгадзе з'являлися дозовано, через певний проміжок часу і, на мою думку, не в повному обсязі. Не виключено, що монтовані. Відтак і журналісти, і, можливо, слідчі, бігали по слідах, які залишали організатори прослуховування Президента і зникнення журналіста, як білка у колесі. А точніше, не бігали — тупцювали, знищуючи сліди злочину і маскуючи тих, хто його скоїв.

Найперша з розмов, в якій згадується Георгій, відбулася 28 березня 2000 року. Процитую за газетою «Сегодня»: «Обсуждаются вопросы о «пиаре» президента Кучмы. Имя Гонгадзе упоминается голосом, похожим на Пиховшека, как пример журналиста, который критикует президента».

Велика гра

Перша публікація в «Українській правді» з'явилася (увага!) 1 квітня 2000 року. А за два місяці було оприлюднено лише (!) 8 матеріалів. Щоправда, ще один було знято. До того ж жодного тексту, написаного Георгієм, не було. **Тому дивно читати розшифровки розмов Президента того періоду, в яких ідеться про «Українську правду».**

Аудіозапис, оприлюднений Олександром Морозом, був розміщений в Інтернеті. Олексій вивчав його доволі довго, доки не звернув увагу на дату. Файл був створений 18 вересня 2000 року, тобто у понеділок, через два дні після зникнення Георгія Гонгадзе.

Водночас, як з'ясували колеги з Петербурзького агентства журналістських розслідувань, у травні після передруку з газети «Грані» статті Тетяни Коробової в Георгія почалися проблеми. (До речі, саме її і зняли з сайту.) Через цю публікацію спонсор забрав апаратуру і перестав фінансувати видання. Відтак тривалий час новини тут з'являлися доволі рідко. Петербурзькі колеги в публікації «Ідеальна жертва» також стверджували, що (зверніть увагу на дату) «**28 березня** стався ще один, не дуже помітний, але вельми характерний епізод. Георгій з декількома соратниками навідався до інтернет-кафе і створив у мережі анонімний сайт, на якому розмістив матеріали про закордонні рахунки Леоніда Кучми і причетність віце-спікера парламенту Медведчука до торгівлі дітьми. Можливо, ця акція була однією з умов «спонсорського пакета»?». Однак ці дані були опубліковані лише в липні 2001 року. **Водночас дивно, що про цей епізод нічого немає в записах, оприлюднених Миколою Мельниченком. Хоча саме він мав би стати причиною пильної уваги до нашого колеги.**

Так триватиме доти, доки не буде оприлюдено всі записи з фонотеки Миколи Мельниченка, окрім тих, в яких міститься державна таємниця.

А влітку довкола Георгія Гонгадзе чомусь розпочалася велика гра. За ним раптом стали стежити міліцейські автомобілі. Про нього розпитували друзів і близьких людей. Мовляв, в Одесі в одному з барів була перестрілка, в якій загинули декілька людей. А перед цим там була людина, яка представилася журналістом Георгієм Гонгадзе і навіть показала редакційне посвідчення радіостанції «Континент».

Георгій написав у Генеральну прокуратуру заяву про стеження за ним. Однак, як стало відомо згодом, ця заява була направлена для перевірки у Львів. Мовляв, за адресою реєстрації скаржника.

Проте, з'ясовується: за ним стежили не лише міліціонери. **Як заявив на прес-конференції весною 2005 року тодішній глава Служби безпеки Олександр Турчинов, за Гонгадзе спостерігали і працівники СБУ.** Щоправда, він не уточнив, чому велося стеження і хто віддав про це розпорядження. Не вельми зацікавилися цим фактом і колеги. Можливо, тому, що саме в той час з'явилася інформація про затримання міліціонерів, причетних до вбивства Гонгадзе. **Була ще одна обставина у сказаному Турчиновим, яка змусила насторожитися. Стеження за Георгієм чомусь припинилося 15 (!) вересня.** Тобто за день до зникнення нашого колеги. Однак тодішній глава СБУ не пояснив, що спонукало службу це зробити. Чому?

Власне, навіть сьогодні хотілося б довідатися, чим зацікавив СБУ наш колега? Хто віддав наказ стежити за ним? Чи був хтось покараний за незаконне стеження за журналістом?

З другого боку, виникає низка інших запитань. **Якщо працівники СБУ стежили за журналістом, то чи бачили вони своїх колег з міліції? Якщо бачили, то чи цікавилися причинами такої уваги з боку МВС? А якщо не бачили колег з конкуруючого табору, про що я писав у попередній публікації, то яка ж тоді кваліфікація у наших доблесних захисників державної безпеки?** Хотілося б довідатися і про те, чи ставили такі запитання міліціонерам, яких засудили за співучасть у вбивстві Георгія? Хоча б у судовому засіданні. Адже **щоб встановити замовників, треба з'ясувати всі без винятку обставини довкола «справи Гонгадзе».**

Більшість цих запитань автор ставив у своїх публікаціях «Справа Гонгадзе: жертви і виконавці». Однак відповіді на них не дочекався. Ні від Служби безпеки України, ні від Генеральної прокуратури. А без відповіді на них залишаються сумніви у тому, що «справа Георгія Гонгадзе» буде колись розкрита. І постійно виникатиме відчуття, що «велика гра» триває. А бастіони брехні залишаються незруйновані. І завжди «справу Гонгадзе» витягуватимуть на світ Божий, як картяр-шулер витягує джокер із рукава. Проте хочу сподіватися, що після цієї публікації на запитання, поставлені вище, отримаємо відповіді. І від нинішнього керівництва СБУ, і від Генеральної прокуратури.

Володимир КОРОЛЮК.

Бастіони брехні залишаються незруйновані

За один місяць лісовий фонд Кіровоградщини збільшився на 10 мільйонів дерев

Нинішньої весни Кіровоградщина вкриється 2000 гектарів нових лісів. Це майже 10 млн. дерев різних порід. А до кінця року слід чекати поповнення лісових площ іще на семистах гектарах. Такими поступовими, але впевненими кроками через чотири десятиліття область досягне життєво важливого для всіх її мешканців рівня лісистості — 11 відсотків від загальної площі.



Разом із юними кіровоградцями до роботи взявся і голова обласної державної адміністрації Василь Моцний.

Нові лісові масиви з'явились майже по всій області. Зокрема, й на колишньому пустищі біля міста Бобринця. Під час весняної толоки учні місцевих шкіл, студенти технікуму, працівники організацій та установ і пенсіонери висадили на берегах річки Сугоклеї більш як п'ять тисяч саджанців сосни кримської, дуба, липи, берези, клена, горобини та черемхи. Посадковий матеріал безплатно надали державне підприємство «Долинський лісгосп» та Бобринецьке лісництво.

За словами бобринецького міського голови Леоніда Кравченка, вже сьогодні на кожного жителя міста припадає по одному дереву, але на досягнутому зупинятися не можна. Адже йдеться про збереження зелених легень краю, поліпшення стану довкілля та здоров'я земляків. Допоможуть нові насадження і зберегти від забруднення та висихання річку.

Щоб максимально популяризувати серед населення природоохоронну діяльність, залучити місцевих жителів, насамперед — школярів і студентів, до збільшення зелених насаджень, лісівники краю організовують і проводять цілий цикл заходів. Один із них відбувся у рамках всеукраїнської акції «Майбутнє лісу у твоїх руках». У закладанні нового лісового масиву в урочищі «Оситнязьке» Кіровоградського лісництва державного підприємства «Компаніївський лісгосп», що розташоване поруч із селом Лозуваткою, взяли участь близько 150 волонтерів. Разом із вихованцями обласного еколого-натуралістичного центру, дитячої екологічної громадської організації «Флора», учнями і студентами кіровоградських вузів допомогти лісівникам примножити зелене багатство краю зібралися і керівництво області, й працівники органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, і журналісти. Усі разом залісили двогектарну площу 10 тисячами сіянців сосни й дуба.

Усіх своїх помічників лісівники забезпечили необхідним робочим інвентарем — рукавицями, мечами Колесова, відрами. Але найбільше імпонували юним трудівникам оригінальні зелені накидки із написом «Я садив ліс».

Під час заходу працював лісовий ярмарок. А після роботи господарі організували на лісовій галявині дегустацію дарів лісу і порадували гостей номерами художньої самодіяльності та безпрограшною лотереєю на лісову тематику.

«Після таких заходів, — переконаний начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Іван Захарченко, — вислови на кштальт «Природа — наш дім», «Ліс — наш оберіг» сприйматимуться юними громадянами більш усвідомлено. І можна бути твердо переконаним, що кожен із учасників акції у будь-який момент стане на захист зеленого світу й виховуватиме патріотичне ставлення до лісу в оточуючих. А це — головна нагорода лісівникам за їх нелегку працю».

До цьогорічної акції «Майбутнє лісу у твоїх руках» за участі громадськості в заходах усіх лісництв області (в першу чергу — в масовій посадці лісу) загалом залучили близько трьох тисяч добровольців. Активно підтримали проведення акції усі 9 лісгоспів обласного управління. Створено пам'ятні насадження, закладено нові алеї випускників шкіл. На території Державного лісового фонду приведено до ладу місця відпочинку, очищено від сміття та захаращеності придорожні смуги, прибрано сміттєзвалища, встановлено пропагандистські бігборди та аншлаги. Працівниками лісових господарств прочитано сотні лекцій, проведено ще більше бесід на лісову та природоохоронну тематику, а також організовано десятки екскурсій до лісових розсадників і дендраріїв.

НАША ДОВІДКА

Меч Колесова (лопата лісосадильна ЛПЛ-5,5) — дуже оригінальна спеціальна лита лопата з довгим вузьким лезом, що призначена для посадки саджанців, створена ще в минулому столітті. Це знаряддя (вагою близько п'яти кілограмів) найбільш оптимальне для збереження лісової підстилки. Дуже ефективне при посадці саджанців сосни на нерозкорчованих та важкодоступних ділянках. Денна норма посадки на одного працівника з мечем Колесова — близько 200 сосен.

Висадження сосни — робота не з легких, особливо з незвички. Інвентар — цебро і меч Колесова, який зранку важить кілограмів п'ять, а до кінця робочого дня — усі 50. І ніяких посадкових машин. Саджати сіянець у землю потрібно так, щоб корінець не пошкодився, а в ямці не залишилося повітря. А ще — щоб на двадцятьох кроках молодих сосонок «сиділо» не менше тридцяти, а відстань між ними не перевищувала 60 сантиметрів.

Наша довідка

Акція «Майбутнє лісу у твоїх руках» започаткована чотири роки тому з ініціативи Державного комітету лісового господарства. Захід покликаний привернути увагу широких кіл громадськості (в першу чергу — молодого покоління) до необхідності бережливого ставлення до лісу як національного багатства країни. Просвітницькі заходи, які проходять упродовж цієї акції, мають на меті донести до суспільства специфіку лісового господарства та продемонструвати, якою нелегкою працею створюються нові ліси для нащадків. Серед учнів молодших та середніх класів проводяться творчі конкурси. Діти всієї країни пишуть твори та створюють малюнки на тему: «Людина та ліс».

Цього року до проведення акції на Кіровоградщині долучилися організатори ще однієї всеукраїнської ініціативи — конкурсу соціальної реклами «Сильна Україна». За задумом автора ідеї — київського поета Євгена Юхниці символом України має бути дерево, яке викликає повагу і пов'язане з образом сили, міці та надійності, — дуб. А тому саме за висадку дубів активно взялася молодь, насамперед — голови студентських рад усіх кіровоградських вузів. Участь у спільній з лісівниками акції «Майбутнє лісу у твоїх руках» має надихнути молодих людей на нові ідеї, на соціально вагомі вчинки, сподіваються організатори акції.

Нині в рамках акції триває дитячий конкурс на кращий твір або малюнок на тему: «Людина та ліс». Його переможців на обласному рівні буде оголошено наприкінці травня, на загальнодержавному — у вересні.

Петро МЕЛЬНИК.
Фото автора.

Чекала 44 роки

П'ятнадцятьом жінкам, які мешкають у селах Світанівської сільради Корецького району, присвоєно почесне звання «Мати-героїня»

Чимало з них чекали цього визнання десятки років. Устигли не лише дітей виростити, а й онуків, а дехто вже й правнуками тішиться.

— Досі в селах нашої сільради (а до неї входять села Світанок, Бранів та Бокшин. — **Авт.**) жодна з жінок не мала звання «Мати-героїня». Тепер його присвоєно аж сімнадцятьом. На жаль, двоє жінок — Тамара Петрівна Рудюк і Віра Тимофіївна Токар, котрі виховали по п'ятеро дітей, — так і не дочекалися цієї радості. Нагороду одержали їхні родичі, — розповідає світанівський сільський голова Алла Бура.

— Коли мій чоловік тяжко захворів, я вже мала п'ятеро дітей, — каже Раїса Архипівна Переходько. — Щоб дати раду родині, бралася за будь-яку роботу: корів доїла, телят годувала, в медпункті працювала, а вночі ще й гній на колгоспних полях розкидала. А пенсії маю лише 780 гривень. Тож мушу і тепер велике господарство тримати: два гектари поля, пару коней, корову...

— Я теж у колгоспі звікувала, — долучається до розмови Ганна Артемівна Ковальчук. — Одночасно по двісті телят доглядала. Маю за працю орден Трудового Червоного Прапора, Почесну грамоту Верховної Ради, була свого часу депутатом Корецької районної ради. Дітей виростила п'ятеро. Вони в мене одне за одним з'явилися на світ — з 1960-го по 1965 рік. Про декрет тоді й мови не було. Буквально розривалася між дітьми і роботою. Хоча й маю тридцять дев'ять років стажу, мені трудової книжки не виписали, а лише якийсь папірець замість неї видали...

Керівники району пообіцяли владнати проблему з документами, яка дошкуляє Ганні Артемівні. Відшуковуватимуть і можливість вирішення питання, яке турбує мало не всіх місцевих жінок, — відкриття дитячого садка у Світанку.

— Цьому в районі приділяється чимало уваги, — зазначив голова Корецької райдержадміністрації Руслан Сивий. — Уже відновлено роботу дошкільних закладів у шести селах. Та й загалом проблеми, що стосуються дітей, соціально незахищених категорій, багатодітних родин, є пріоритетними в районі. Добре, що нарешті зрушило з місця питання щодо присвоєння звання «Мати-героїня» жителькам району. Це має для них і моральне, і матеріальне значення. За часів незалежності України це сталося вперше. Крім сімнадцяти жінок зі Світанівської сільської ради, Указом Президента почесне звання присвоєно також дев'ятьом жителькам Корця. Загалом райдержадміністрація подала відповідні документи стосовно 617 мешканок району.



Ганна Артемівна Ковальчук, яка чекала наприсвоєння звання «Мати-героїня» сорок чотири роки, просить голову Корецької районної ради Аліну Ковальчук та голову Корецької РДА Руслана Сивого допомогти їй отримати трудову книжку, бо має 39 років трудового стажу.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Світлани ТУБІНОЇ.

РЕГІОНИ

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Зупинити туристів з вогнем

У шести районах області обмежать для відпочивальників в'їзд до хвойних лісів. З такою пропозицією виступила обласна екологічна інспекція через те, що в спеку в таких лісах зросла небезпека загорянь, причиною яких часто стають туристи. Для порушників, котрі розводитимуть багаття у недозволених місцях, встановлено штраф у 800 гривень.

Вл. інф.

ДОНЕЧЧИНА

Нахімічили золота і срібла

Срібну медаль на міжнародній Менделєєвській олімпіаді з хімії, яка відбулася в Ашгабаті (Туркменистан), отримав одинадцятикласник донецького ліцею «Ерудит» Андрій Болбат. Хлопець не раз був переможцем Всеукраїнських учнівських олімпіад із хімії, а в липні цього року поїде на міжнародну хімічну олімпіаду до Кембриджа (Англія). Усього у змаганнях у Туркменистані брали участь юні хіміки з 16 країн. Українська команда виступила блискуче, виборовши одну золоту, п'ять срібних і три бронзові медалі.

Ліна КУЩ.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

13 березня у нашій газеті було надруковано матеріал «У Києві штурмують «Нафтогаз», а в Чернігові тріски летять...» за інформацією прес-конференції ВАТ «Чернігівгаз» щодо обшуку на підприємстві та вилучення частини комп`ютерних носіїв співробітниками прокуратури з Макіївки. Після виходу матеріалу редакція отримала лист від прокурора Макіївки, в якому, зокрема, зазначається, що «прокуратурою м. Макіївки не проводиться і не проводилося досудове слідство у кримінальних справах, де фігурували б ВАТ «Чернігівгаз» та пов'язані з ним суб'єкти господарювання. Жоден із прокурорсько-слідчих працівників прокуратури м. Макіївки не відряджався до Чернігова у службових справах, тим більше для обшуку та виїмки речових доказів».

Нехай родина молиться за мене

Сільському інваліду часто немає більше на що надіятись, окрім молитви

АДРЕСА ДЛЯ ДОБРИХ СПРАВ

Коли сталася та жахлива аварія, вся родина Судуків, що з Макова Дунаєвецького району, думала лише про одне: нехай Таня виживе. Нехай буде хвора, покалічена, нехай втратить роботу, нехай доведеться забути про кар'єру юриста — все це такі дрібниці. Головне — нехай вона живе!

Лікарі намагалися не робити жодних прогнозів. Пізніше хтось із них скаже матері, що такі травми для людини середнього віку були б смертельні. На Таню могли працювати лише її молодість і бажання жити. А для лікарів пацієнт з такими важкими переламами і забоями, перебитим хребтом і складною політравмою голови був практично безнадійний. Операцій потрібно було зробити одразу декілька і швидко. Але загальний стан не давав змоги. Вибір потрібно було робити дуже швидко і професійно, і лікарі старалися. А Таня, одного разу опритомнівши, несподівано попросила маму: «Нехай Андрій молиться за мене».

Андрій, молодший брат, відчув це прохання без слів — серце підказало. Тільки-но дізнався про трагедію, зачинився у своїй кімнаті, став на коліна і почав молитися. Так він провів майже всю ніч.

Коли надія ставала дедалі менша, а дівчину почала зв'язувати з життям лише тонесенька, майже невидима ниточка, раптом уві сні до неї прийшов старець із довгою бородою. Він мовчки погладив її по голові і передав пляшку з чистою водою. На ранок сумнівів не було: це — світлий знак. Адже чиста джерельна вода у снах — це знак здоров'я, сили і життя.

І Таня вижила. Тільки життя і для неї, і для всієї родини почалося зовсім інше. Інколи воно перетворюється просто на пекельне. За ці два «нові» роки Судукам стало зрозуміло: інколи вижити буває простіше, ніж потім жити.

До і після

Таня не любить свій інвалідний візок. Коли вона разом із Альошею, своїм чоловіком, з'являється в ньому на вулиці, їм обом здається, що всі тільки й дивляться на них до нахабності відверто допитливим поглядом. Вони ж обоє не просто знають себе зовсім іншими, а й тепер почуваються в душі саме такими: молодими, дужими, гарними.

Тетянка завжди була гордістю сім'ї. Кмітлива, допитлива, дуже старанна, золота медалістка — вона завжди знала, до чого прагне у житті. Коли подала документи на юридичний факультет, щиро вірила, що в майбутньому стане справжнім борцем за закон і справедливість. Навіть коли не вдалося з першої спроби вступити на престижний факультет, не відступилася від своєї мети.

На другий рік вона таки стала студенткою. Потім — успішне навчання, щасливе одруження, диплом з відзнакою, хороший початок кар'єри...

Батьки не знали, як натішитись. Тато після важких закордонних заробітків нарешті зміг повернутися додому. Хоч і втратив здоров'я на чужих металургійних комбінатах, проте не шкодував: вони таки змогли заплатити за освіту донечки-розумниці. І шлях до роботи, самостійних заробітків уже відкрився для неї.

Пташка щойно злетіла з батьківського гнізда, щойно відчула силу своїх крил і готова була підніматись високо вгору, як раптом... усе обірвалось. Безглузда несподівана аварія перекреслила все. Один водій порушив правила, інший, рятуючись, збив Тетяну просто на тротуарі. Здоров'я, надія на власних дітей, робота, друзі, кар'єра, можливість ходити, спілкуватись — усе це залишилось у тому житті, що було до удару. Після нього — глуха невідомість.

Вона справді надто розумна і тверезомисляча, щоб не розуміти, що з нею сталося. Разом із чоловіком вони перелопатили безліч інформації про те, де і як лікуватися. Пробували різні методи. Вони вже декілька разів були в реабілітаційних центрах. Але тепер знають точно: методики лікування такого перелому хребта поки що немає. У місці ушкодження нервові сигнали не проходять, тому Таня не відчуває практично жодної клітинки свого тіла нижче пояса. Але ні вона, ні чоловік, ні родина не здаються.

Вони вичитали, що в світі є випадки, коли люди з такими травмами вчилися ходити на ногах, яких абсолютно не відчувають. Як це може бути, нормальна логіка пояснити не може. Але для Тані, її близьких уже не діють закони нормальної логіки. Всі вони опинились в екстремальних умовах.

Сила віри сильніша за біль

Молода сім'я змушена була залишити обласний центр і перебратися до Таниних батьків. Коли Олексій побачив, що без його чоловічих рук Тані не обійтися в буквальному розумінні слова, він залишив навчання і відмовився від роботи. Про те, що кохану дружину носять на руках, він знає не зі слів. Але ні для Олексія, ні для Тані в цьому немає й краплини романтики, лише гірка жорстокість життя.

Та найстрашніше не це. Найгірше, що вони не можуть поки що знайти своє місце в житті. А воно визначається зовсім крихітною Тетяниною пенсією. Ще менша допомога Олексія, котру він отримує з догляду за хворою дружиною. До цієї каси ще можна додати дуже скромну мамину зарплату сільської медсестри. Але ж водночас усе це потрібно поділити і на брата-студента, і на батька, котрий через втрачене здоров'я не може працювати. І на старенську бабусю.

У часи гострої кризи бувало, що в день на ліки йшло більше, ніж вони отримують разом всією родиною. Кожен день лікування — не десятки, сотні гривень. Кожна доба в реабілітаційному центрі — це гроші. Елементарний памперс, засоби гігієни — це все гроші, гроші, гроші... Де ж їх брати?

Тільки-но з'являється вільна годинка, Людмила Володимирівна, Тетянина мама, відправляється в довгий і доволі принизливий похід по депутатах, різних владних кабінетах, спонсорах, щоб роздобути хоч якусь матеріальну допомогу. Але, проходячи по одному й тому само колу, вона дедалі частіше ловить себе на думці, що це і без того маленьке джерельце фінансування починає пересихати. А що вдієш, коли сторонні швидко звикають до чужої біди. До того ж по цьому само колу ходять сотні інших бідолах, у котрих свої проблеми. Тому навіть подумати, що буде далі, коли ця допомога закінчиться, Людмила Володимирівна боїться.

Чи може подарунок повернути життя?

Що найбільше вражає в цій історії, то це те, що найбільше оптимізму залишається в тих, хто найбільше страждає. Олексій мріє, що він обов'язково візьме молодіжний кредит і побудує для своєї розумниці і красуні дружини власний дім.

Молодість. Хіба відмовиш їй у таких мріях? Навіть тоді, коли твій місячний дохід менший за будь-які мінімальні.

А Таня мріє про... роботу. Вона ж так хотіла бути юристом!

Для сільського інваліда навіть такі думки — вже подвиг. Там сильні і здорові чоловіки роками без постійної роботи і заробітків. Там лише щоб сісти в рейсовий автобус, потрібно пішки здолати чотирикілометрову відстань до траси. А про мобільний телефон залишається тільки мріяти, бо за його майже тотальної доступності він надто дорогий для людини, котра змушена жити на жалюгідні пенсійні крихти. Там тільки для того, щоб витримати цікавість і плітки «доброзичливців», треба міцно стиснути зуби. Але ж...

Коли тобі ще тільки за двадцять, так хочеться жити і самому будувати своє життя. І вірити в те, що шанс обов'язково знайдеться. Ну не може, а чи й не хоче держава взяти на себе тягар турботи за таких людей. Ну не готове суспільство прийняти їх такими, які вони є. Але ж є люди, котрі і хочуть, і можуть допомогти. Невже на всю Україну не знайдеться нікого, хто подарував би Тетяні комп'ютер? Для когось — це справжня дрібниця. А для Тані — єдиний можливий зв'язок зі світом. Це шанс знайти роботу. Це шанс не просто вижити, а жити.

Адже не буває так, щоб поради кваліфікованого і здібного юриста не були нікому не потрібні. Вона готова їх надавати, тільки попросіть про це.

Уся родина переконана: тільки віра, молитва і вищі сили повернули Тетяну до життя. На тлі такого подарунка гроші, комп'ютер, замовлення — дрібниці. Але що вдієш, коли таке безцінне і коштовне життя складається з таких буденних речей. Немає їх — немає життя.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Наука за зниженою ціною

«Швидко та якісно напишемо дипломні, курсові роботи. Усі предмети, фахові автори, антикризові ЗНИЖКИ!» — таке оголошення нещодавно дала кореспондент «Голосу України» в Інтернеті.

Як результат, за два тижні відгукнулися лише восьмеро бажаючих «відмазатися від нудної роботи». А у справжніх конторах, що продають науку, підказують: найголовніше — вміло організована реклама (листівки, наклейки в транспорті, Інтернет) плюс — «народне радіо», — тоді й від клієнтів відбою не буде.

Криза цьому бізнесу не завада. Хіба що, кажуть, конкуренція стала жорсткіша: студенти-відмінники частіше підзаробляють у вільний час. У гарячий сезон — із наближенням літньої сесії — «Голос України» вирішив дізнатися, скільки цьогоріч треба викласти за таку роботу та чи варто вірити обіцянкам тих, хто продає студентам наукові праці.

«Несвіжі» роботи — майже задарма

Наукову роботу можна замовити за телефоном, через Інтернет або ж зустрівшись безпосередньо із виконавцем. У першому випадку замовник особисто сплачує завдаток, а потім — кожну частину окремо, у другому — гроші переводять через банк, картки поповнень мобільного зв'язку чи Web-Money. Та, замовляючи телефоном чи через Інтернет, можете отримати «кота в мішку»: в разі виникнення будь-яких претензій реальних координатів виконавця ви все одно не матимете.

Спочатку оговорюється тема та вимоги до роботи, потім пишеться матеріал, який видається (і оплачується) частинами. Термін виконання — від одного до тридцяти днів, залежно від типу роботи, складності теми та оригінальності тексту. Але що вам напишуть за день-два, можна лише здогадуватися.

Ціни загалом істотно не різняться: реферати коштують від 5 гривень за сторінку, курсові — від 8, дипломні — від 10—15. У середньому магістерська на 90 сторінок полегшить студентський гаманець трохи більш як на 1000 гривень, за терміновість доведеться платити мало не вдвічі дорожче. А от придбати вже готову, кажуть у конторах, можна «майже задарма» — за 500 гривень. Але вони зазвичай містять дуже застарілі дані й не раз захищалися у різних вузах країни.



Ціни:
дипломна робота — 500—1800 гривень;
курсова — 75—400 гривень;
контрольна — 30—200 гривень;
реферат — від 50 гривень.

КОМЕНТАР

Декан факультету соціальних технологій університету «Україна» Людмила Сердюк:

— Студентів-шахраїв можна умовно поділити на дві категорії. Одні скачують роботи в Інтернеті (переважно російські), і це видно за списком літератури, перекладом тощо. Інші — замовляють у «фахівців», котрі переважно нескінченно їх виконують.

Виявити такі роботи викладачеві нескладно (якщо є бажання. — Авт.). Річ у тім, що студент узгоджує з керівником тему, завдання, методику дослідження тощо, а під час написання керівник бачить, наскільки самостійно пишеться диплом. Якщо ж, узгодивши тему, студент з'являється лише на передзахисті, то роботу, виконану власними силами, можна виявити за тим, як він орієнтується у викладеному матеріалі, чи відповідають результати роботи поставленим завданням. Якщо у мене все ж залишаються сумніви, перевіряю за посиланнями в Інтернеті.

Інколи, щоправда, рідко, можуть принести зовсім нечитану роботу, де, приміром, «неврози» комп'ютер автоматично перекладає українською як «не в троянди». Такі випадки закінчуються двійкою та загальним сміхом, коли студенту пропонують прочитати роботу вголос.

Заплатив — не значить захистив

Марія О., як і її 15 одногрупників, цьогоріч отримала ступінь магістра в одному з провідних вузів України. Лише шестеро з них писали дипломну самостійно, решта — довірилися спеціалізованим фірмам. Марія — не виняток:

— Я заплатила 1600 гривень. Аби переробити те, що отримала, витратила два тижні. За цей час могла б і сама впоратися. Декому взагалі довелося писати заново, а гроші, зрозуміло, їм не повернули.

Студенти розказують, що часто матеріали оброблені неякісно, а інформація застаріла і несистематизована, часом узагалі початок пишуть на одну тему, а далі — геть про інше.

Крім того, роботу ще треба захистити, нагадують викладачі. Щоб викрити студента-шахрая, достатньо поставити декілька запитань або продивитися список використаних джерел (у замовлених роботах часто використовують книжки іноземних авторів, бібліотека яких не доступна для пересічного студента).

Деякі ж вузи створюють бази даних, куди вносяться уже «захищені» дипломні й популярні тексти з Інтернету. Саме так робить чимало закордонних навчальних закладів, розказує українка Аліна, котра навчається у технічному університеті Швейцарії: «Якщо бодай одне речення моєї роботи матиме повний збіг із чиєюсь із бази даних — я миттю вилечу з університету, тож у нас ніхто про таке й не думає».

Анна БОЙКО.

Крим. Кроки становлення

Дев'яності роки не так давно минулого XX століття стали переломними в історії не лише ряду новоутворених держав на території колишнього Радянського Союзу, але й для Автономної Республіки Крим, яка теж була не останньою в цьому державотворчому процесі і пережила цілу низку колізій. З колишньої області вона перейшла в статус територіальної автономії у складі України, посіла особливе і поважне місце в державі. І цей шлях був не лише не простим, а надто складним. І успішно завершився завдяки мудрості і розважливості низки політиків як українських, російських, так і місцевих кримських, які зуміли подолати політичні протистояння і повернути на шлях доброзичливого співробітництва різні політичні течії, еліти і владні структури в рамках єдиної Української держави. Велика, а може, й визначальна роль у цьому процесі належала тодішньому народному депутату України, члену тимчасової комісії Верховної Ради України з вивчення соціально-економічної і політичної ситуації в АР Крим, а пізніше і постійному представнику президента України в АР Крим Дмитру Степанюку, якого сьогодні представляємо на наших шпальтах.

— Дмитре Петровичу, ваша нетривала діяльність у Криму протягом 1996-1997 років на посаді постійного представника президента України в автономії залишила помітний слід, отримала у переважної більшості політиків та істориків схвальну оцінку як така, що позитивно вплинула на стабілізацію політичної обстановки, на визначення місця і ролі Криму в межах Української держави.

— Історія ця розпочалася ще в 1994 році, і вона невіддільна від загальної політичної ситуації, що склалася в Україні, Росії і світі. В Україні проводилися вибори президента і парламенту, а в Криму була введена Конституція, перша стаття якої заявляла, що Крим будує свої відносини з Україною на договірній основі. Це було принципове політичне рішення місцевих політиків, на ньому ґрунтувалися вибори президента Ю. Мєшкова, позиції російських громад та місцевих радикальних партій. Програв президентські вибори в Криму Багров, під якого готувалась ця посада. Ситуація — непроста, вимагала урегулювання в масштабах держави. Водночас діючий президент України Кравчук і майбутній Кучма, звичайно ж, також переймалися Кримом, але вимушені були, як учасники виборчих перегонів, багато часу віддавати роботі з виборцями, чим успішно зловживала у своїх цілях влада, що перемогла на півострові.

І тоді український парламент взяв на себе відповідальність виправити ситуацію, постаратися зробити це безконфліктно, мирно. У травні була сформована група депутатів, яка виїхала в Крим і розпочала діалог з місцевим парламентом. Протистояння було велике. У перші дні просто не чули одне одного. Проте у результаті толерантної роботи почали слухати українську сторону навіть проросійські політики, а їх почали чути і в Києві. Розпочався діалог. З-поміж депутатів було утворено тимчасову комісію з вивчення політико-правової ситуації в АР Крим і внесення відповідних політико-правових рішень. Працював у ній і очолював її талановитий юрист, фахівець у галузі права, народний депутат України Юрій Кармазін. І багато інших депутатів діяли в комісії плідно.

Головним завданням український парламент і члени комісії ставили тоді — переконати Верховну Раду Криму прийняти Конституцію, яка б відповідала Конституції України. Якраз переконати, а не нав'язувати зверху якісь радикальні зміни. Це було важко зробити, тому що більшість членів місцевого парламенту не підтримувала таку позицію. Як зробити, щоб вони, в тому числі і представники Чорноморського флоту (яких в парламенті Криму було багато від Севастополя), пройнялися переконанням, що Крим має бути складовою частиною України?

Для того, щоб стабілізувати ситуацію, ми напрацювали низку пропозицій для українського законодавства. І нам вдалося добитися, що той само склад парламенту, який у 1994 році голосував за відторження Криму до складу Росії, в 1995 році проголосував першу статтю своєї Конституції, яка стверджує, що Крим є автономною складовою частиною України. Це була велика перемога української парламентської дипломатії.

А щоб надалі не повторювалися сепаратистські настрої, ми продумали низку заходів з боку українського законодавства, які передбачають гнучку координацію дій обох парламентів. Враховуючи, що кримська Конституція розробляється і приймається кримським парламентом, була введена норма про затвердження її парламентом України, ми визначилися, як процедуру це робити. Для цього, вирішили, потрібна пряма більшість голосів — 226. Була пропозиція, що треба дві третини голосів. Велася також дискусія, постатейно чи загалом затверджувати Конституцію. А якщо якісь статті не підходять, не відповідають чинному законодавству, то тоді як? Зупиняти процес затвердження? Так можна приймати її до безконечності. Тому були знайдені механізми, згідно з якими ми затверджували Конституцію навіть без статей, які не відповідали чинному законодавству. Ми їх виключали. Потім вони доопрацьовувалися і затверджувалися.

Парламентська республіка має свої недоліки. Як тільки обирають уряд, через кілька днів починають відпрацьовуватися механізми, як цей уряд скинути. У Криму ми це бачили. Як тільки обрали голову Ради Міністрів, через кілька днів до уряду починають ходити депутати з якимись питаннями соціального характеру, вимагати грошей. А їх не вистачає. Немає можливості усіх відразу задовольнити. І в парламенті з'являються проекти — висловити недовіру, зняти і т. д. Тому ми шукали шлях, як стабілізувати ситуацію. Треба було звертатися до президентської гілки влади по підтримку. Ми вирішили, що голову Ради Міністрів призначає парламент за погодженням з президентом і звільняє його також за погодженням. Ця схема успішно працює й зараз. Думаю, що українським політикам треба це враховувати при побудові сучасної моделі влади в Україні.

Вирішили й низку інших питань, виходячи з того, що парламент Криму має діяти на основі закону про Верховну Раду Криму, її повноважень. І тут не мало бути невизначеностей. Бо можливі колізії. Наприклад, здається, не дуже важливо, кому приймати офіційних осіб, інших високих гостей. Але простежується, хто першим високому гостю потисне руку — голова Верховної Ради чи голова Ради Міністрів. Здається, дрібниця, та розвивається конфлікт, який трясе увесь Крим і Україну. Тому ми заклали такий механізм, що старшим на території Криму, вищою посадовою особою є голова Верховної Ради Криму. І все стало на свої місця. Сьогодні це питання гостро не стоїть.

Вирішили питання принципових конституційних узгоджень. Адже, як я зазначив вище, ще за часів президентства Юрія Мєшкова впроваджувалася Конституція, яка, ми вважали, є сепаратистською. В ній закладалося багато суверенітету, що не узгоджувалося із автономним статусом території. Передбачалося своє міністерство закордонних справ, ледь не свої збройні сили та гроші. З Москви були запрошені керівниками уряду Криму сумнівні особи без громадянства України, які почали розгортати роботу з прихватизації власності українського народу. Армійські генерали призначались міністрами силових відомств, які виводили їх із підпорядкування Україні. Тому ми вибудували узгоджену із законодавством України вертикаль управління. Такі рішення диктували обставини.

Ми розуміли, що президентство в Криму було дестабілізуючим інститутом влади, і його треба було скасовувати. Не всі в Києві з цим погоджувалися. Побоювалися, що після цього прокотиться хвиля і на скасування інституту президентства в Україні. Це з одного боку. А з другого — треба було зрозуміти й позицію Росії. Певний час ми вивчали внутрішню ситуацію нашого сусіда, не поспішали. А потім вчинили рішуче й оперативно, коли побачили, що військові Росії почали бомбардувати власну територію в Чечні. Ми змушені були вживати дій для стабілізації ситуації в державі, щоб не допустити ескалації «чеченських» процесів у власній країні. Як писала російська преса, Україна питання щодо Криму вирішила без будь-яких сутичок і стрілянини, про які багато кричалося. Ми через МЗС через декілька годин після скасування президентства в Криму сповістили про події усіх послів за кордоном для роз'яснення наших внутрішніх проблем керівникам іноземних держав. Світ сприйняв наші стабілізаційні дії з розумінням. Цьому передувала виважена робота українських парламентарів з комісарами ОБСЄ.

Ми передбачали, що закон про президентство в Криму, про його Верховну Раду та її повноваження, який був проголосований, сприйматиметься неоднозначно. Антиукраїнськи налаштовані політики спробують використати його для дестабілізації обстановки за час, який традиційно проходить від ухвалення документа Верховною Радою до підписання президентом. Очікувалося, що цей проміжок, до набрання чинності закону, триватиме 10 днів. Але закон був підписаний в день його ухвалення. І вранці наступного дня, коли сепаратисти прибули в Сімферополь, газета «Голос України» з опублікованим законом вже лежала в кіосках, що свідчило: закон набрав чинності. Організував цю роботу Кармазін.

Стосовно Мєшкова ми не застосовували радикальних дій, хоч він і вів деструктивну роботу, й була порушена кримінальна справа. Також він, згідно з українським законодавством, зайнявся ліквідацією свого апарату (там працювало приблизно 70 чоловік), ми допомагали їх працевлаштувати. Потім він поїхав у Москву, і питання президентства в Криму було закрито.



30 січня 1994 року — під час виборів президента АР Крим (у центрі — кандидат у президенти Юрій Мєшков).

Я, як народний депутат, а потім одночасно і постійний представник президента в Криму, головним своїм завданням ставив, щоб місцевий парламент самостійно прийняв першу статтю Конституції, в якій зазначається, що Крим є складовою частиною України. Це було принципово. Інші статті можна удосконалювати, змінювати, бо вони стосуються соціально-економічного життя. Це творчий процес, і кримський парламент цим займається і сьогодні. Але перша стаття — основа Конституції.

Тоді, як мені здається, кримське керівництво зрозуміло, що чим більше буде допускатися різної політичної демагогії, тим менше прав у нього залишатиметься, а республіка може перетворитися в область. Парламент і влада України не будуть пасивно спостерігати сепаратистські рухи. Всі знають, що раніше Київ кримської Конституції не затверджував. Після відомих дій почав затверджувати. У складі Криму був Севастополь. І у Верховній Раді Криму, як я зазначав, були депутати — офіцери Чорноморського флоту. Це — люди освічені, підготовлені, ті, хто тісно пов'язаний з розвідувальними центрами Російської Федерації, а деякі вели певну роботу з підтримки політиків-«яструбів». Але, я вам скажу, що й вони проголосували за першу статтю. Це була перемога і моя, і Кармазіна, і всіх депутатів. Повинен відзначити історичну роль парламенту Криму 1994—1998 років і його депутатів в розбудові української державності та автономного статусу республіки. Від ворожого ставлення до України на початку повноважень переконлива більшість із них під кінець перейшли в конструктивне русло, піднялись над своїми амбіціями. Їх об'єднала з Україною неосяжна любов до Криму і велика відповідальність перед виборцями. Вони в гострих дискусіях виходили на загальний правовий вектор і могли бути взірцем для багатьох амбітних сучасних депутатів українського парламенту. Їхнє самостійне голосування, в якому взяли участь українці і росіяни, вірмени, кримські татари, караїми, болгари, греки, німці, євреї разом з офіцерами Чорноморського флоту, роззброювало багатьох російських радикалів ідеологічно як в Криму, так і в Росії, які хотіли пограти з вогнем напруги і протистояння. Напружено була криміногенна ситуація, яку нав'язували і політики, і бандити. Це — розстріли державних діячів, керівників органів місцевої влади і самоврядування, господарських керівників та підприємців з метою залякування суспільства і досягнення кримінальної мети. Віддаю належну шану професійним та мужнім діям працівників правоохоронних органів того періоду з нейтралізації криміногенного середовища в Криму. Віддаю належне толерантним та виваженим діям російських правоохоронних органів та спецслужб для стримування екстремізму та спільного придушення бандитизму на півострові, який не щадив нікого, в тому числі і росіян.

— Як досягли цього?

— Виключно переговорами. Жодних силових дій з мого боку, ніяких органів внутрішніх справ, тільки політичний діалог. Ми в Конституції України передбачили також, що Севастополь більше не делегуватиме депутатів у кримський парламент. Він обирає свою міську раду і не торкається Сімферополя. Так вирішили питання політично. І не одне. Взяти, наприклад, засоби масової інформації в Криму. Вони тоді були налаштовані щодо Києва дуже агресивно. Наприклад, «Крымская правда». Ми багато до цієї газети прислухалися. Але як зло, недоброзичливо вона писала. Однак ми не пішли проти неї та й інших, хоч на це були вагомі причини. Працювали з журналістами, з керівництвом, зокрема з М. Бахарєвим, який нині — заступник голови Верховної Ради Криму. Працювали і знаходили розуміння. Тому що переважала думка: життя в Криму має бути якісним і поліпшуватися. Це об'єднувало, превалювало над агресивними лозунгами.

Все краще досягалося діалогом, тонкою професійною роботою. Візьмімо мовну проблему. Частина радикально налаштованих політиків у Києві вимагала негайного, ледь не насильного запровадження в Криму української мови. Щось у цьому було й раціональне, але треба було враховувати, що українська мова там поширена мало. Ми ж пропонували обійтися без радикалізму. Діяти повільніше, толерантніше, але надійно і переконливо. Я, зокрема, вважав, що питання про мову повинні вирішувати батьки молодих кримчан. Так було надійніше. Справа в тому, що багато мешканців Криму і Севастополя відправляють своїх дітей навчатися до Росії. Але ж самі залишаються жити тут. І службовці Чорноморського флоту живуть сім'ями. І діти, відучившись в Росії, повертаються в Крим. У Росії не завжди вдається влаштуватися. А незнання української мови в Україні призводить до значних обмежень. Воно заважає влаштуватися на роботу в органи держвлади, людина не може, наприклад, працювати суддею. Тобто звужуються можливості самореалізуватися в державі. Тоді батьки почали домагатися організації в школах українських класів, взагалі відкриття українських шкіл.

І цей процес триває. Самі батьки тиснуть на владу. Мова утверджується. Погляньте, якою неприкаяною газетою була кілька років тому «Кримська світлиця». А зараз вона розвивається, все більше кримчан відчувають потребу читати своє українське видання.

— Дмитре Петровичу, ви добре розкрили роль місцевих політиків, українського парламенту у стабілізації кримської політичної ситуації. Але ми мало почули про вашу особисту у цьому роль.

— Чи був мій особистий успіх у цій справі? Я вважаю, що так. І, мабуть, не випадково. Бо і Голова Верховної Ради України О. Мороз, і Президент Л. Кучма, довіряючи мені цю тонку справу, враховували ряд обставин. Насамперед те, що у мене був досвід роботи і у районній ланці, і господарського керівника, і заступника голови облради, голови комісії з вивчення впливу дій ГКЧП, в Дніпропетровській області. По-друге, до того я ніяк не був пов'язаний з Кримом, з жодними — ні там, ні в Україні партіями, не мав справ з місцевою елітою, що дозволяло бути нейтральним, а значить, і об'єктивним. По-третє, я сам — виходець із Волині, а працював на Дніпропетровщині, що влаштовувало впливових представників різних політичних орієнтацій, від радикальних патріотів до проросійськи орієнтованих. Це враховував і Кармазін, коли пропонував мою кандидатуру і підтримував її у голови Верховної Ради і президента. Я не був заангажованим жодною політичною ідеєю, окрім ідеї утверджувати незалежність України і діяти в межах Конституції та законів. Це дозволило мені будувати свою діяльність помірковано і доброзичливо. Хоч, зізнаюся, це не зовсім було просто. Відразу ж, як прибув, я не був сприйнятий по-доброму, особливо проросійською громадськістю як представник президента і парламенту. Був кинутий заклик: «Степанюк, геть із Криму!». Це тому, що моя поява посилювала тут позиції України, органів центральної влади. Йшла невидима боротьба. Насторожилися різні сили, і не тільки в Україні. Як вестиме себе Степанюк? Де і як його скомпрометувати.

Бесіду вів Анатолій КОВАЛЬЧУК.

Київ.

(Передрук із скороченнями із газети «Кримська світлиця» №14 за 03.04.2009 р.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України).

Та шкільна газета, що виводить у велику журналістику

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Приємною несподіванкою стала поява другий рік поспіль серед переможців у номінації «Краща шкільна газета України» редакції газети «Вітамін 44». Ця суперцікава не лише для дітей, а й для дорослих газета розповідає не тільки про дитячі проблеми. Цю газету видають у місті Дніпродзержинську в середній загальноосвітній школі №44.

Сьогодні, напевно, важко сказати, яку професію оберуть у житті переможці 12-го Національного конкурсу шкільних газет, але можна твердо говорити, що багато хто з них оберуть журналістику, перші кроки в якій вони зробили, працюючи над випусками шкільної преси і телебачення.

Переможених на конкурсі не було — це казали всі його учасники. Були тільки переможці, які багато чого навчилися, випускаючи шкільні газети. Серед них — газета «Гімназичні відомості» з Миколаївської гімназії №2, стінгазета «МИ» з Нікопольського центру професійної освіти, газета «Нафаня» із Чопа.

Уперше за всю історію існування конкурсу шкільних газет визначався переможець у номінації «Кращий матеріал на тему шкільного самоврядування». З ініціативою про створення такого розділу конкурсу виступила газета «Голос України». Вона ж стала і спонсором переможців у номінації. Першою володаркою призу, заснованого «Голосом України», стала газета Криворізького професійного гірничо-металургійного ліцею.

Юні колеги із Кривого Рогу були на сьомому небі від щастя від того, що стали переможцями конкурсу. Вони і не приховували своєї радості. Приз — цифровий фотоапарат і почесний диплом — переможцям вручив заступник редактора «Голосу України» Сергій Демський.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.



На знімку: під час урочистої церемонії нагородження переможців у номінації «Кращий матеріал на тему шкільного самоврядування».

Фото автора.

Земля, де кожна травинка була омита кров'ю

17 травня, в День пам'яті жертв політичних репресій, у жалобних урочистостях на території Національного історико-меморіального заповідника «Биківнянські могили» взяв участь Президент України.

«Ми стоїмо на землі, де кожна травинка і кожне дерево росте з нашої крові. Це — Биківня. Це Биківнянський ліс. Нехай його голос сьогодні почує вся Україна», — з таких моторошно-точних за суттю слів розпочав свій виступ Віктор Ющенко. Почула не лише Україна. Через супутник і панахиду за невинно убієнними, і промову глави держави транслювали на весь світ. Відразу після завершення поминальних заходів багатьом його учасникам телефонували знайомі з Німеччини, США, Канади: нас розділяють відстані й Атлантика, казали вони, але ми в ці хвилини були з вами, ми слухали вашого Президента і поділяли кожне його слово, поділяли біль усієї нації.

Щороку дедалі більше людей приходять сюди вклонитися землі, засіяній кістками і зрошеній кров'ю. Приходять, щоб пом'янути всіх замучених у сталінських тюрмах і концтаборах, щоб ніхто й ніколи не забув катастрофи, яку пережив наш народ у найкривавішому в історії людства XX столітті, коли «українська нація стала заручницею боротьби двох тоталітарних режимів — комуністичного й фашистського. Вони співмірні за своєю людиноненависницькою суттю. Вони тотожні за небаченими масштабами масових убивств».

Прощення немає і не буде. Його не допустять ні вже встановлені імена закатованих, ні поки що неполічені кладовища комуністичного терору на нашій землі. Відновлення правди про політичні репресії і вшанування пам'яті всіх їхніх жертв — це не просто символ. «Це — головна ознака, що наша душа жива, що наш народ переміг і зло, і смерть».

Президент подякував СБУ, Інституту національної пам'яті і всім причетним організаціям за велику національну справу — розсекречення правди про трагічну минувшину нашого народу. «Україна, — наголосив він, — має нарешті і остаточно очиститися від символів режиму, який знищив мільйони безневинних людей. Виправдання бути не може. Це — не частина нашої історії, як дехто цинічно хоче сказати. Це — частина комуністичної системи. Це — символи вбивства, збереження яких є блюзнірством перед полеглими».

Пам'ять жертв тоталітарного режиму традиційно вшанували родичі загиблих, дослідники репресій, представники партій, громадських організацій і силових структур, народні депутати, секретар РНБО Раїса Богатирьова, віце-прем'єр Іван Васюник, керівники області та міста. Як ніколи, цього травневого дня було багато молоді.

...Я не знаю, де покоїться прах мого діда по матері, розстріляного наприкінці кривавих тридцятих років на Хмельниччині за «шпигунство на користь Японії». Тому Биківня для мене — це і його символічна могила. Під цією сосною не його останки, але хай горить свіча пам'яті. Вічна пам'ять тобі, небачений мною дідусю. Вічна пам'ять усім, кого кулі катів передчасно вклали в безіменні могили, в землю сотень страхітливих цвинтарів...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Ці стіни пам'ятають тортури...



У час політичних репресій проти мешканців Тернопільщини було відкрито понад 30 тисяч кримінальних справ. Багатьох представників інтелігенції розстріляли, десятки тисяч політичних в'язнів та їхніх сімей вислали до таборів Сибіру та Казахстану. У День пам'яті жертв політичних репресій тернопіляни скорботною ходою пройшли до двох приміщень, стіни яких пам'ятають тортури над політичними в'язнями: обласного управління МВС України у Тернопільській області, де містилася катівня НКВС, і колишнього слідчого ізолятора КДБ (нині тут діє перший в Україні історико-меморіальний музей політв'язнів та репресованих). Представники духовенства відслужили панахиду за всіма невинно убієнними. Учасники мітингу поклали квіти до місць масової загибелі борців за волю України, а також до меморіальної дошки Героя України В'ячеслава Чорновола. Спеціально до Дня пам'яті у музеї політв'язнів та репресованих було оновлено експозиції, які першими оглянули голова облдержадміністрації Юрій Чижмарь та голова обласної ради Олексій Кайда, учасники мітингу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото Юрія ЗАРУЦЬКОГО.

Три карнизи — три сюрпризи

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Середньозважений курс долара США на міжбанківському ринку послабнув до 7,74 гривні у середу — про гроші, які не пахнуть і не надихають.
* Комбанки скоротили кількість видів депозитів до двох — про лихо без довідки.
* Від сьогодні зросте абонплата за стаціонарний телефон — про діряві кишені.

Гривні — міцнішати

Гривня знову міцнішала проти долара США через потужну пропозицію американської валюти на продаж з боку комбанків. Під тиском нових правил валютного регулювання. Через надходження близько 2,8 мільярда доларів США другого траншу кредиту МВФ. Нагадаю, ці кошти розділили між Нацбанком (для стабілізації поточного рахунку платіжного балансу) і Кабінетом Міністрів (на обслуговування зовнішніх боргів). До кінця місяця гривня не подарує «зеленому». Адже посилення гривні збільшить пропозицію долара з боку населення і неодмінно скоротить обсяги продажу валюти з боку Нацбанку.

Залишилося найважче — використати другий транш кредиту МВФ за призначенням і з користю. Деякі міжнародні рейтингові агентства до цього ставляться скептично. Приміром, Moody's знизило рейтинги держоблігацій України в інвалюті, а також корпоративних облігацій, присвоївши їм негативний прогноз. Це має означати, що вкладати гроші у нашу економіку надто дуже ризиковано, можна їх втратити. А хіба по-своєму це не визнав Нацбанк, обмеживши рефінансування суб'єктів господарювання календарним терміном у 90 днів?

Вкладникам — терпіти

Чи означає це, що ми забудемо, як пахли наші депозити? Банкіри запевняють, що ні, однак при цьому кількість депозитів обмежують двома видами — до запитання і строковим вкладом (до завершення терміну угоди). А самих банкірів зобов'язують видавати замість грошей... довідки про відмову закривати депозити. Утім, аби скористатися ними, щоб повернути депозит через суд, треба мати неабияке терпіння і ті самі гроші на сплату судового збору і послуг юристів. А «довідкові бюро» депозитів не закриваються.

Виходить, що і кредити реальному сектору економіки не світять, і громадян їх власні депозити не надихають. А якщо зважити на те, що уряд і Нацбанк заклопотані сьогодні пошуком ресурсів для покриття дефіциту бюджету, то не дивує і авансова сплата платежів до бюджету, і зростання податкового тиску, і швидке переміщення учасників економічного процесу «у тінь».

Послугам — дорожчати

Один з бізнес-порталів з'ясував, що третина киян не бажають сплачувати послуги житлово-комунального сектору за новими тарифами (більш докладно читай у попередньому «Балансі»). Абсолютна більшість споживачів наполягає на тому, що подорожчанню послуг має передувати покращення їхньої якості і підвищення доходів населення.

Споживач вважає, а монополіст не зважає. На цьому тижні, скажімо, мало набрати чинності, але так і не набрало через відсутність публікації, рішення Нацкомісії з регулювання зв'язку про підвищення абонентської плати за стаціонарний телефон. В НКРЗ мені повідомили, що публікація запланована на 19 травня, тож вже від сьогодні для населення і бюджетних організацій абонплата за користування стаціонарним телефоном зросте на 15—20 відсотків. Для користувачів у сільській місцевості — на 10 відсотків. Нагадаю, новий проект Граничних тарифів НКРЗ прийняла 29 січня цього року, і він передбачає підвищення плати за користування стаціонарним телефоном у містах і райцентрах.

Ця новина повертає до іншої, яка стосувалася зниження квітневих споживчих цін до 0,9 відсотка. За умов, коли економіка падає, резонно очікувати на низьку інфляцію. Але тільки не з нашим бюджетом із силово-силенною невиправданих зобов'язань, пільг, преференцій і боргів. Не з нашими надміру монополізованими ринками. Не з нашою торгівлею, зацикленою на спекулятивному імпорті. І не з державними дірявими кишенями. Хіба хто не розуміє, що фінансувати дефіцит бюджету коштом кредиту МВФ нерозумно, це не примножуватиме доходи! Усі розуміють. Але криза не залишила іншого вибору, бо те, що мали, не зберегли, а те, що зберегли, вже проїли.

Сергій ВЛАД.

Фінансувати дефіцит бюджету коштом кредиту МВФ нерозумно, це не примножуватиме доходи!

Банки самі встановлюють процентні ставки та комісійну винагороду

Комерційні банки беруть плату за здійснення будь–якої операції, приміром, переказ грошей клієнтів на рахунки організацій та установ. Зокрема, у відділенні одного з відомих банків у Києві вимагають 0,5 відсотка від суми оплати, але не менше 6 гривень. До речі, відділення Ощадбанку беруть 3 гривні. Поясніть, чи законні такі дії банків? А ще мене цікавить: якщо я через банк перераховую кошти на рахунок, скажімо, охоронної організації, яка має власний рахунок у цьому само банку, то чи на законних підставах цей банк вимагає з мене додаткову плату за переказну послугу?

Анатолій СЕЛЕНТІЙ.

Київ.

Відповідає виконавчий директор Національного банку України Віктор КРАВЕЦЬ:

— Згідно із статтею 47 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі — закон) банкам надано право самостійно встановлювати процентні ставки та комісійну винагороду по своїх операціях. При цьому забороняється встановлювати процентні ставки та комісійні винагороди на рівні, нижче за собівартість банківських послуг у цьому банку, та вчиняти будь-які дії щодо впровадження у своїй практиці недобросовісної конкуренції (стаття 53 закону).

Органам державної влади і органам місцевого самоврядування забороняється втручатися у діяльність банку, за винятком випадків, передбачених законом (стаття 5 закону).

Клієнти мають право самостійно обирати банки, в яких тарифи на банківські послуги відповідають їх інтересам.

Пояс, який рекламують, не є медичним засобом

По телевізору постійно крутять рекламу пояса «Бєйк брейс». Коштує він, як для мене, чимало, але, якщо вірити рекламі, цей пояс дуже дієвий. Скажіть, чи зареєстрований цей пояс у нашій країні як медичний виріб?

К. ГНАТЮК.

Донецька область.

Відповідає заступник міністра охорони здоров'я України Ігор ЯКОВЕНКО:

— Питання державної реєстрації медичних виробів в Україні врегульовано Порядком державної реєстрації медичної техніки та виробів медичного призначення (далі — порядок), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 09.11.2004 року № 1497.

Державній реєстрації підлягають виготовлені в Україні та імпортовані медичні вироби за переліком, який затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 04.08.2005 року № 393 «Про затвердження Переліку медичних виробів, що підлягають державній реєстрації (перереєстрації) в Україні», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19.10.2005 року за № 1229/11509 (зі змінами та доповненнями).

Відповідно до п. 1 порядку ввезення на митну територію, реалізація та застосування в Україні медичних виробів дозволяється тільки після їх державної реєстрації.

Зазначений у зверненні пояс «Бєйк брейс» не зареєстрований у встановленому законодавством порядку, не внесений до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення і не дозволений для застосування в медичній практиці в Україні.

У хом'ячка також бувають переломи

Знаю, що домашніх улюбленців — собаку, кішку чи папугу, за необхідності, ветеринар може оперувати чи накладати їм гіпс. Цікаво, а чи роблять подібні операції гризунам? Якщо так, то які?

Олена ФРОЛОВА.

Миколаїв.

Відповідає головний лікар Центру ветеринарної медицини «Друг» Віталій РОМАНИШИН:

— Так, гризунам, як і іншим тваринам, також роблять операції. Якось я мав справу з переломами тазових кінцівок у двох кроликів та у шиншили. Хочу зазначити, що у вказаних випадках застосовували не просто консервативне лікування (накладання іммобілізуючої пов'язки з використанням гіпсового бинта), а повноцінний остеосинтез з використанням металоконструкцій.

Коли у одного з кроликів був перелом великої та малої гомілкових кісток, проводилася операція з постановкою внутрішньокісткової шпиці. Також накладалась іммобілізуюча пов'язка з використанням гіпсового бинта. Через деякий час кролик бігав, як і до перелому. При осколочному переломі стегнової кістки у кролика (з повним руйнуванням середньої третини) також проводилася операція з використанням металоконструкцій. Накладалася іммобілізуюча пов'язка, але не з використанням гіпсового бинта, а бинта з легших матеріалів. Тварині вдалося зберегти кінцівку і часткові функції опорно-рухового апарату, але повне відновлення функцій кінцівки, на жаль, не відбулося. Перелом великої та малої гомілкових кісток був і у шиншили (розмір тварини — від 19 до 38 см у довжину. — Ред.). Проводилася операція з постановкою внутрішньокісткової шпиці. Також накладалася іммобілізуюча пов'язка з використанням спеціального матеріалу, легшого за гіпс, але міцнішого. Лікування закінчилося для тварини досить успішно.



Самі по собі ортопедичні пошкодження не завжди є загрозою життю тварини, але через функціональні особливості кінцівок у гризунів переломи можуть стати доволі суттєвою проблемою, яка навіть може спричинити загибель тварини.

Гіпсову пов'язку можна накладати під місцевою анестезією, а от операція завжди проходить під наркозом, який обирається в залежності від складності та індивідуальних особливостей організму гризуна. Час повного зростання кістки також дуже індивідуальний, який залежить від внутрішніх та зовнішніх факторів: складності перелому, надходження необхідних мінералів в організм тварини, допомоги регенераторними та стимулюючими препаратами, догляду за твариною, можливості необхідної іммобілізації конкретної травмованої частини (чому може заважати рух тварини або ж сама пов'язка нормальній життєдіяльності тварини).

Якщо говорити про дрібніших гризунів, то, приміром, гіпс хом'яку накладати не рекомендується: вага такої пов'язки може становити до 1/2 ваги хом'яка. Потрібна іммобілізуюча пов'язка з полегшених фіксуючих матеріалів або спеціальна пов'язка з лангетом. Простий перелом у хом'яка чи криси загоюється від 2-х до 3-х тижнів. Більш важкий — до чотирьох.

Фото з сайта www.mij.ru.

Найшкідливіші харчові продукти



Часто читаю в «Голосі України» про здорову їжу й користь овочів і фруктів для нашого організму. А яка їжа вважається найшкідливішою? Може, прочитавши про неї, наша молодь перестане харчуватися на ходу?

Олена МАТВЄЄВА.

Дніпропетровськ.

На першому місці за шкідливістю — улюблена їжа американських поліцейських: пончики. Вживаючи їх за сніданком, ми значно підриваємо обмін речовин і вводимо організм на цілий день у неправильний цикл ритм харчування. Половина енергетичної цінності вкритого глазур'ю ворога (а саме 100 калорій) містить шкідливі жири. Крім того, біле борошно й цукор, що становлять 99 відсотків пончика, зводять його загальну поживну цінність практично до нуля.

Продовжує перелік основна студентська страва — вермішельний суп. Якщо цей самий студент не прогулював заняття, він повинен знати, що кожна порція вермішелі або супу, що швидко готується, додає близько 14 грамів жиру, більше половини з яких — насичений жир, що становить близько двох третин добової норми натрію. Щоб помститися за низьку ціну вермішель і суп швидкого приготування змушують споживача платити здоров'ям.

Третє місце списку шкідливих продуктів посідає фастфуд. Найпопулярніші в закладах швидкої їжі курячі котлети містять велику дозу жиру, що згубно впливає на організм. Утім, це стосується практично всіх продуктів, обсмажених у олії. Кажучи мовою цифр, з 250 калорій «наггетсів» більше 125 є жирними, а частка чистого жиру, включаючи шкідливі транс- і насичені жири, представлена 15 грамами. Найчастіше супроводжує курячі котлети смажена картопля фрі, яку ми настільки полюбляємо. Картопля, яка потрапляє на нашу тарілку після фритюрниці, містить близько 380 калорій і 20 грамів жиру.

Хот-доги абсолютно бідні на білки, та й взагалі на живильні речовини. Зате містять багато все того ж жиру — більше 13 грамів на одну порцію. Погіршують загальну картину булочки з білого борошна, що містять крохмаль, й різномонітні шкідливі соуси із приправами.

Уживання фастфуда, крім набору зайвих грамів, загрожує підвищенням ризику серцево-судинних захворювань — подумайте, чи готові ви платити таку ціну за швидке харчування.

Останній у списку усім звичний майонез. Відкушуючи шматок сандвіча з м'ясом, щедро заправленого майонезом, задумайтеся: усього в одній ложці майонезу вмістилися 110 калорій і 12 грамів жиру. Можливо, варто зробити інший бутерброд, приміром, з гірчицею?

Всі перераховані вище продукти за кілька хвилин їхнього вживання здатні звести нанівець кілька годин старанних занять у спортзалі. Пам'ятайте, що здорове життя багато від чого залежить, у тому числі й від харчування. Ніколи не пізно внести у свій раціон потрібні корективи й стати трохи здоровіше.

За інформацією Порталу споживача.



Дітей важливо не лише народити, а й достойно виховати

Нагадайте, будь ласка, кому присвоюється звання «Мати–героїня» та хто має право вносити подання про його присвоєння.

Тетяна КОЧУРБА.

Полтавська область.

Відповідає заступник міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Тетяна КОНДРАТЮК:

— Почесне звання України «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку. Враховується також вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей. Звання «Мати-героїня» присвоюється згідно з указом Президента України від 21.08.2004 року № 963/2004.

Присвоєння почесних звань проводиться указами Президента України. Висунення кандидатур до присвоєння почесних звань здійснюється гласно за місцем роботи особи, яку представляють до нагородження, у трудових колективах установ, організацій, підприємств незалежно від типу, форми власності та господарювання.

Органи, яким надано право вносити подання про присвоєння почесних звань, надсилають на ім'я Президента України зазначене подання і нагородний лист установленого зразка. У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про присвоєння почесного звання.

Таким чином, розгляд питання про присвоєння почесного звання «Мати-героїня» можливий у разі надісланих на ім'я Президента України:

1) подання обласної державної адміністрації;

2) нагородного листа встановленого зразка (3 екз.).

СЛОВНИЧОК ІНШОМОВНИХ СЛІВ

Індемнітет

Поясніть, будь ласка, значення словосполучення «парламентський індемнітет».

Петро КОШНИРУК.

Запорізька область.

Індемнітет — від англ. indemnity, від лат. indemnitas — такий, що не завдає шкоди.

1. Привілей депутатів парламенту, який полягає в їхній невідповідальності. Означає заборону переслідування депутата за будь-які дії, вчинені ним під час виконання депутатських обов'язків (промова в парламенті, голосування, участь у комісіях тощо). Ніхто, у т. ч. і сам парламент, не може притягнути депутата до відповідальності за ці дії навіть після того, як він припинив бути членом парламенту. 2. Винагорода (депутатів) за парламентську діяльність, яка охоплює покриття витрат на резиденцію, листування, поїздки й т. д.

Усі ми трохи «паранормальні»...

АНОМАЛІЇ

В 1960–х роках проводилися наукові експерименти за участю людей, що володіють «паранормальними» здібностями. У багатьох на слуху була Роза Кулешова, що «читала пальцями». Хоч як намагалися вчені, але розгадати цей феномен не вдалося. І тоді великі уми визнали проведені експерименти... невдалими.

Але феномен Кулешової уже тоді, піввіку тому, суперечив простому здоровому глузду. У наш час власники подібних феноменальних властивостей теж є. У народі їх називають ясновидющими.

Відомий теософ минулого сторіччя Чарльз Ледбітер писав: «Ясновидіння можна визначити як здатність бачити те, що приховано від звичайного фізичного зору. Ясновидіння в просторі — здатність бачити сцени або події, віддалені від поля зору, занадто далекі для звичайного спостереження, або приховані предметами, що заслоняють їх. Ясновидіння в часі — здатність бачити предмети або події, віддалені в часі».

Астральна труба

При ясновидінні у просторі людина може бачити людей, предмети, місця й події на великій відстані. Одним із засобів тут є «астральна труба». Подібно тому, як людина для вивчення зірок бере телескоп, при астральному зорі використовується пристосування, що ніби є доповненням до нього. Це постійний потік думок, «скріплюваний» сильним потоком прани, що посилається разом з думкою.

Деяким ясновидющим недостатньо волі й бажання для встановлення «астральної труби». У цьому випадку використовуються скляні кулі й кристали. Вони є відправною точкою, ніби окуляром «астральної труби». До речі, цим може стати і склянка з чистою водою. Її ставлять на білу скатертину і зосереджено дивляться в центр поверхні води, не моргаючи й не опускаючи повік протягом 10 хвилин. Знаючі люди стверджують, що це потрібно робити двічі на день кілька тижнів підряд. І в якийсь момент чітко починають читатися образи, особи й події.



А для того, щоб розвити здатність бачити ауру предметів і людей, потрібно пильно розглядати свої повіки. Розслабивши тіло, заплющивши очі й частково звільнивши свідомість, посилено вдивляйтеся вперед, уважно розглядаючи найтонші обриси, що вимальовуються, на «екрані» повік протягом 10 хвилин. Вправлятися найкраще вранці, одразу після пробудження, або перед сном. Кажуть, після дев'яти днів таких занять можна перейти до наступної вправи. Так само, як і в попередньому випадку, потрібно розслабитися й, частково звільнивши свідомість, пильно вдивлятися в напівтемряву на контур якого-небудь невеликого предмета, що перебуває в кімнаті.

Через якийсь час після таких тренувань деякі починають бачити ауру, що оточує той предмет, на який спрямовано погляд.

Важливо пам'ятати

Попередження з духовного світу можуть бути найрізноманітнішими. У більшості випадків людина може не усвідомлювати того, що минуле відвело її, приміром, від неминучої загибелі. Складність доказу даного твердження полягає в тому, що ні ситуацію, ні людину роздвоїти неможливо.

Опанувавши цей унікальний дарунок, не слід спокушати духовний світ. Якщо контакт із ним дійсно справжній, а не уявний, то ваші родичі, що перебувають у духовному світі, неодмінно допоможуть вам, але саме тоді, коли допомога ця буде дійсно необхідна. Якщо ви, приміром, сідаєте в літак, який має розбитися, то під час посадки вам буде дано побачити чи відчути небезпеку. Ці бачення, слухання або відчуття йтимуть не від вашого розуму, а від душі. Душа стиснеться у грудку й відмовиться йти на передчасне знищення — у неї ще є справи на Землі. Якщо, сідаючи в літак, ви щоразу будете від розуму викликати бачення й просити підказки — з вами вчинять, як із собачкою, що без утоми гавкає й намагається схопити за штани.

Небагато людей здатні витримати дар ясновидіння. Яскравий тому приклад — російський святий Серафим Саровський (у миру — Прохор Мошнін, 1754 (за іншими даними — 1759—1833), один з найшанованіших у Російській православній церкві святих). Його дар відкрився в ранньому дитинстві, однак він постійно молився про те, щоб Бог позбавив його від непосильної ноші. Томy, перш ніж зважитися розвивати в собі подібні здібності, кожен повинен відповістити на запитання: чи вистачить сил жити із цим?

За інформацією сайту www.anamalii.ru

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У наступних «Посиденьках» читайте про велику віщунку Вангу.

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

Риби замінили зуби пластинами

У 2007 році, у М'янмі (держава в Південно-Східній Азії, розташована в західній частині півострова Індокитай) було знайдено «рибу-дракулу» з величезними іклами. Довжина тіла досліджуваних риб — всього 17 міліметрів, а на їхній верхній щелепі розташовані два дуже великих ікла (які виявилися не справжніми зубами, а кістяними пластинами). Саме через них такі риби одержали назву «дракула». У вчених не було сумнівів щодо природи іклів доти, доки риби, привезені з М'янми у Великобританію, не почали вмирати. Вивчивши трупи під мікроскопом, дослідники запідозрили, що з їхньої верхньої щелепи виступають не справжні зуби. Детальніше дослідження з використанням барвників, що виділяють різними кольорами кісткову і хрящову тканину, а також м'язи, показало, що ікла являють собою кістяні утворення.

Учені порівняли ДНК «риби-дракули» з ДНК її найближчих родичів і встановили, що перші втратили справжні зуби близько 50 мільйонів років тому. У цей же час зубів позбавилися всі карпоподібні, до яких належить «дракула». Однак жоден інший з відомих видів не «замінив» зуби кістяними пластинами.

У кожного є свій талісман

Вважається, що амулети й талісмани впливають на наше життя, вносять гармонію у стосунки, сприяють процвітанню й успіху в домі й сім'ї. Коли люди втрачають надію вирішити проблеми самотужки, вони часто звертаються до магічної сили талісманів.

Колись амулет являв собою сувій пергаменту, вкритий письменами. І в давнину люди знали, що сила амулета — в його символах, тому й носили його завжди із собою.

Волхви вважали, що всі амулети діляться на дві групи. Одні виставляють напоказ для загального огляду, а інші ховають. Одними амулетами (зазвичай це гарні прикраси) хваляться і не бояться, що вони викличуть заздрість, а отже, і недобрі погляди й побажання, інші амулети тримають вдома в потаєному місці чи носять із собою у футлярі або загорнутими у тканину (ця матерія має бути певного кольору). Але все-таки варто враховувати, що амулет — це не аксесуар, тому краще, якщо він буде захований від стороннього погляду.

Особистим амулетом може бути що завгодно: предмет фен-шуя, сувенір або ж просто дорога серцю річ. Важливо, щоб його присутність викликала у вас почуття радості й забезпечувала приплив сил. Добре, якщо предмет вашого захисту подарує близька людина, від цього він буде ще дорожчим.

Щоб активізувати роботу будь-якого амулета, необхідно вкласти в нього силу свого бажання. Для цього потрібно розслабитися, заплющити очі, точно уявити свою мету й подумки намагатися спрямувати її в оболонку медальйона. Спочатку (не менше семи днів) краще взагалі не розлучатися з талісманом і нікому в руки його не давати. А також не використовуйте амулет у корисливих цілях.

Амулети фен-шуй

Предмети китайської філософії давно стали частиною наших сувенірних магазинів. Що вони означають?

Три монетки, перев'язані червоною стрічечкою. Їх кладуть у гаманець — на багатство.

Клубочок-оберіг «п'ять елементів». Він охороняє дітей і вагітних, приносить спокій і гармонію.

Вузол довголіття — без кінця й початку (часто цей символ зображено на пластині, але буває й з ниток), походить із давнього вчення Тибетського Буддизму (прибл. 580 р. до н. е.). Вузол являє собою діаграму й енергетичну рівновагу, потрібну людині для здорового й щасливого життя. Означає прагнення людини до пізнання таємниці безсмертя, вічної молодості й краси.

Амулет Сонця захищає від хвороб. Дає сердечні сили й життєву енергію.

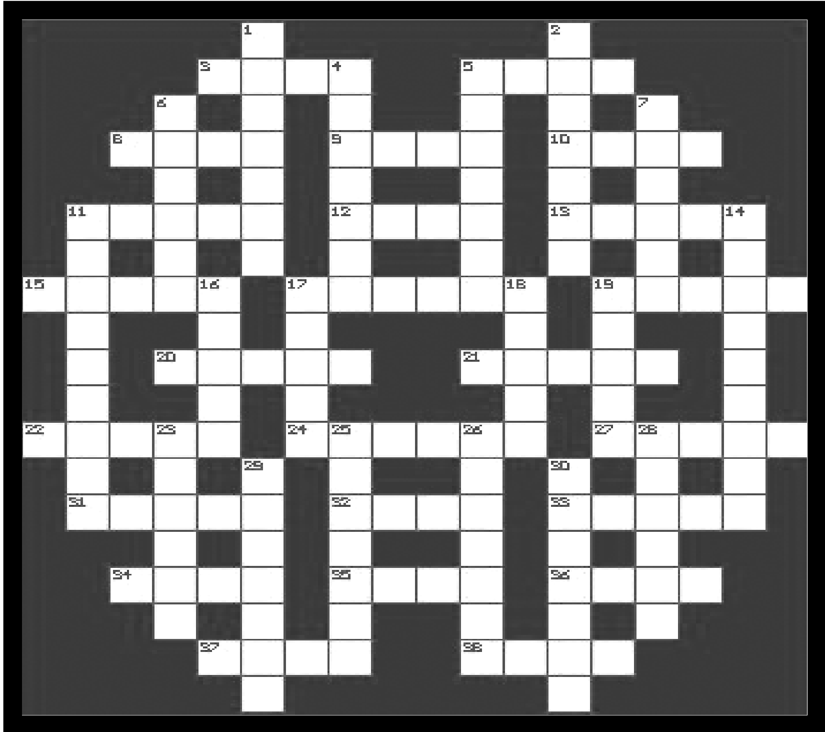


Як сонячний талісман поліпшує настрій і стимулює творчу діяльність.

«Талісман Венери» (талісман любові). Допомагає знайти кохання, а подружжям дає гармонію і взаєморозуміння.

Амулет «п'яти благ»: щастя, здоров'я, миру, добробуту й довголіття! Цей давній амулет — ідеальний подарунок для того, кому ви бажаєте довгого й щасливого життя.

Альжбетта ГРАЖИНОВСЬКА.



ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Певна кількість ліків, призначених для одноразового введення в організм. 5. Колесо для пасової або канатної передачі руху. 8. Висунута в море портова споруда, до якої причалюють судна. 9. Князівський престол. 10. Церковна відправа в католиків. 11. Приміщення для виставок, демонстрацій. 12. Газ синього кольору з різким запахом, видозміна кисню. 13. Ставка оплати за послуги. 15. Німецький поет, майстер ліричної і політичної поезії. 17. Гора, присвячена Аполлонові, Діонісу й Музам. 19. Другий син Адама і Єви. 20. Малосольна свинина з туш особливим способом відгодованих молодих свиней. 21. Густий суп із пшона. 22. Суцільний шар однорідної маси. 24. Богиня ранкової зорі у давньоримській міфології. 27. Морський полярний птах. 31. Французький математик, родоначальник сучасної алгебри. 32. Спеціальної будови доріжка для велосипедних перегонів. 33. Темрява, темнота. 34. Тварина родини оленів, струнка і дуже прудка. 35. Одна з найяскравіших зірок Північної півкулі. 36. Ритм руху, дії. 37. Висока і вузька архітектурна споруда. 38. Бог вогню у стародавніх індійців.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Ім'я дружини Олександра Македонського. 2. Відрізок прямої, що сполучає дві точки кола. 4. Вихідне положення в науці, що приймається без доведення. 5. Вітрильний рибальський човен. 6. Літальний апарат, що має дві несучі площини, розміщені одна над одною. 7. Ділянка суші, оточена з усіх боків водою. 11. Спеціаліст, що вивчає печери. 14. Панський маєток із господарчими будівлями. 16. Результат, наслідок чого-небудь. 17. Розмір, виражений у квадратних одиницях. 18. Людина для особистих послуг у домі, камердинер. 19. Безбарвний газ з різким запахом. 23. Сувіття в деяких злаків. 25. Пустотливий вчинок. 26. Інформація про товари і послуги. 28. Частина світу. 29. Дуже високий звук співочого голосу. 30. Верхній жирний шар кислого незбираного молока.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Доза. 5. Шків. 8. Пірс. 9. Стіл. 10. Меса. 11. Салон. 12. Озон. 13. Тариф. 15. Гейне. 17. Парнас. 19. Авель. 20. Бекон. 21. Куліш. 22. Пласт. 24. Аврора. 27. Кайра. 31. Галуа. 32. Трек. 33. Морок. 34. Лань. 35. Вега. 36. Такт. 37. Вежа. 38. Агні. ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Роксана. 2. Діаметр. 4. Аксіома. 5. Шаланда. 6. Біплан. 7. Острів. 11. Спелеолог. 14. Фільварок. 16. Ефект. 17. Площа. 18. Слуга. 19. Аміак. 23. Султан. 25. Витівка. 26. Реклама. 28. Африка. 29. Фальцет. 30. Сметана.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА



Річний фінансовий звіт ВАТ ВТБ Банк за станом на кінець дня 31 грудня 2008 р.

Баланс ВАТ ВТБ Банк за станом на кінець дня 31 грудня 2008 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	4	2 188 510	1 468 235
2	Кошти в інших банках	5	653 290	509 534
3	Кредити та заборгованість клієнтів	6	24 346 522	8 978 197
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж	7	113 462	129 710
5	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток		4 560	1 866
6	Відстрочений податковий актив		34 093	5 232
7	Основні засоби та нематеріальні активи	8	885 664	540 441
8	Інші фінансові активи	9	41 859	23 903
9	Інші активи	10	29 782	50 513
10	Довгострокові активи, призначені для продажу	11	5 066	-
11	**Усього активів**		**28 302 808**	**11 707 631**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ			
12	Кошти банків	12	19 950 004	5 052 612
13	Кошти клієнтів	13	5 048 888	3 321 165
14	Боргові цінні папери, емітовані банком	14	-	902
15	Інші залучені кошти	15	32 129	581 572
16	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток		8 024	2 134
17	Відстрочені податкові зобов'язання		40 842	2 270
18	Резерви за зобов'язаннями	16	11 380	6 676
19	Інші фінансові зобов'язання	17	80 485	18 818
20	Інші зобов'язання	18	44 971	1 519 715
21	Субординований борг	19	627 025	412 610
22	**Усього зобов`язань**		**25 843 748**	**10 918 474**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
23	Статутний капітал	20	2 157 472	643 542
24	Нерозподілений прибуток		57 491	31 760
25	Резерви та інші фонди банку	21	244 097	113 855
26	**Усього власного капіталу**		**2 459 060**	**789 157**
27	**Усього пасивів**		**28 302 808**	**11 707 631**

Звіт про фінансові результати ВАТ ВТБ Банк за станом на кінець дня 31 грудня 2008 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	**Чистий процентний дохід**		**817 450**	**322 030**
1.1	Процентний дохід	22	2 136 979	734 032
1.2	Процентні витрати	22	(1 319 529)	(412 002)
2	Комісійний дохід	23	233 992	124 756
3	Комісійні витрати	23	(14 710)	(13 510)
4	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		(4 583)	-
5	Результат від торгівлі іноземною валютою		129 313	20 263
6	Результат від переоцінки іноземної валюти		129 227	(1 042)
7	Резерви під заборгованість за кредитами		(554 293)	(101 158)
8	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж		-	(4 843)
9	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж		8 480	4 778
10	Резерви за зобов'язаннями		(6 929)	4 081
11	Інші операціні доходи	24	4 553	1 720
12	Адміністративні та інші операціні витраи	25	(680 792)	(316 941)
13	**Прибуток до оподаткування**		**61 708**	**40 134**
14	Витрати на податок на прибуток	26	(24 432)	(28 589)
15	**Чистий прибуток після оподаткування**		**37 276**	**11 545**
16	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)		0,0019	0,0048
17	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)		0,0019	0,0048

Звіт про рух грошових коштів ВАТ ВТБ Банк (непрямий метод) за станом на кінець дня 31 грудня 2008 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітка	2008 рік	2007 рік
	I. Операційна діяльність			
1	**Чистий прибуток поточного періоду**		**37 276**	**11 545**
	Коригування для приведення суми чистого прибутку до суми грошових надходжень від операцій:			
2	Амортизація		62 047	(27 424)
3	Чисте збільшення резервів за активами		525 673	88 907
4	Нараховані доходи		(181 889)	(24 647)
5	Нараховані витрати		66 591	92 721
6	Торговельний результат		-	-
7	Нарахований та відстрочений податок		(23 024)	(5 232)
8	Прибуток від продажу інвестицій		1 045	-
9	Амортизація дисконту і премії фінансових інструментів		(579)	1 672
10	Інший рух коштів, що не є грошовим		(39 409)	19 220
11	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**		**447 731**	**156 762**
	Зміни в операційних активах та зобов'язаннях:			
12	Чистий (приріст)/зниження за коштами в інших банках		358 833	(635 288)
13	Чистий (приріст) за кредитами та заборгованістю клієнтам		(9 069 280)	(7 118 031)
14	Чистий (приріст) за іншими фінансовими активами		(100 416)	-
15	Чисте зниження за іншими активами		19 289	56 307
16	Чисте зниження за коштами інших банків		9 089 071	4 800 601
17	Чисте зниження за коштами клієнтів		691 605	1 439 595
18	Чистий (приріст) за борговими цінними паперами, що емітовані банком		(870)	(4 056)
19	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими зобов'язаннями		28 877	(2 094)
20	Чистий (приріст)/зниження за резервами під зобов'язання та відрахування та інші зобов'язання		(1 513 684)	1 485 602
21	**Чисті грошові кошти, що отримані від операційної діяльності/ (використані в операційній діяльності)**		**(496 575)**	**22 636**
	Грошові кошти від інвестиційної діяльності:			
22	Придбання цінних паперів у портфелі банку на продаж		(568 330)	(180 163)
23	Дохід від реалізації цінних паперів у портфелі банку на продаж		586 443	76 194
24	Придбання основних засобів		(466 764)	(365 967)
25	Дохід від реалізації основних засобів		227 215	98 302
26	Придбання нематеріальних активів		(9 350)	(1 386)
27	Дохід від вибуття нематеріальних активів		27	6
28	Чисті грошові кошти, що використані в інвестиційній діяльності		(230 759)	(373 014)
	Грошові кошти від фінансової діяльності:			
29	Отримані інші залучені кошти		210 541	653 452
30	Повернення інших залучених коштів		(746 304)	(304 371)
31	Отримання субординованого боргу		-	318 150
32	Погашення субординованого боргу		(1 045)	-
33	Емісія звичайних акцій		1 515 000	509 825
34	Викуп власних акцій		(1 312)	-
35	Дивіденди виплачені		-	(1)
36	Чисті грошові кошти, що отримані від фінансової діяльності		976 880	1 177 055
37	Вплив змін обмінного курсу на грошові кошти та їх еквіваленти		33 895	(1 042)
38	**Чистий приплив грошових коштів та їх еквівалентів**		**731 172**	**982 397**
39	**Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року**		**1 468 402**	**486 005**
40	**Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року**		**2 199 574**	**1 468 402**

Звіт про власний капітал ВАТ ВТБ Банк за станом на кінець дня 31 грудня 2008 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал (примітка 20)	Резервні та інші фонди (примітка 21)	Нерозподілений прибуток банку	Усього власний капітал
1	2	3	4	5	6	7
1	**Залишок на 1 січня 2007 року**		**133 389**	**91 534**	**22 447**	**247 370**
2	Скоригований залишок на 1 січня 2007попереднього року		133 389	91 534	22 447	247 370
3	Цінні папери в портфелі банку на продаж:			(1 357)	-	(1 357)
3.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості	7		(1 357)	-	(1 357)
4	Основні засоби та нематеріальні активи:			(7)	7	-
4.1	Результат переоцінки	8			-	-
4.2	Реалізований результат переоцінки	8		(7)	7	-
5	Відстрочені податки	26		-	-	-
6	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу			(1 364)	7	(1 357)
7	Прибуток за рік				31 673	31 673
7.1	Розподіл прибутку до резервних та інших фондів			24 029	(22 363)	1 666
8	Усього доходів, що визнані за рік		-	22 665	9 317	31 982
9	Емісія акцій	20	509 825	-	-	509 825
10	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		328	(344)	-	(16)
10.1	Викуплені	20	(307)	(344)	-	(651)
10.2	Продаж	20	635	-	-	635
11	Дивіденди, за якими прийняторішення щодо виплати	28	-	-	(5)	(5)
12	**Залишок на кінець дня 31 грудня 2007 року (залишок на 1 січня звітного року)**		**643 542**	**113 855**	**31 759**	**789 156**
13	Цінні папери в портфелі банку на продаж:			(2 018)		(2 018)
13.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості	7		(2 018)		(2 018)
14	Основні засоби та нематеріальні активи:			163 368		163 368
14.1	Результат переоцінки	8		163 368		163 368
15	Відстрочені податки	26		(40 842)	-	(40 842)
16	Чистий дохід, що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу			120 508	-	120 508
17	Прибуток за рік			-	37 276	37 276
17.1	Розподіл прибутку до резервних та інших фондів			11 546	(11 546)	-
18	Усього доходів, що визнані за рік		-	132 054	25 732	157 786
19	Емісія акцій	20	1 515 000	-	-	1 515 000
20	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		(1 070)	(1 812)	-	(2 882)
20.1	Викуплені	20	(1 070)	(1 812)	-	(2 882)
21	**Залишок на кінець дня 31 грудня 2008 звітного року**		**2 157 472**	**244 097**	**57 491**	**2 459 060**

Довідково:
Сума нарахованих доходів, неотриманих - на кінець дня 31 грудня 2008 року 245 606 тис. гр.. (на 31 грудня 2007 року - 24 647 тис.грн.)
Сума нарахованих витрат, несплачених - на кінець дня 31 грудня 2008 року 142 848 тис. грн.. (на 31 грудня 2007 року - 92 721 тис.грн.)

Примітка 32 «Потенційні зобов'язання банку

а) розгляд справ у суді:

В ході звичайного ведення операцій Банк виступає стороною різних судових процесів та спорів. Керівництво вважає, що остаточний розмір зобов'язань, які можуть виникнути внаслідок цих судових процесів або спорів, не буде мати суттєвого негативного впливу на фінансовий стан чи результати майбутньої діяльності Банку.

б) можливість виникнення потенційних податкових зобов'язань:

Станом на кінець дня 31 грудня 2008 року потенційних зобов'язань, що пов'язані з виникненням податкових зобов'язань, у Банку немає.

в) зобов'язання з капітальних вкладень:

Рядок	Тип зобов'язань	Сума, сплачена за контрактами	Сума зобов'язань з капітальних вкладень за контрактами на кінець дня 31.12.2008
1	Капітальні вкладення в незавершене будівництво	108 913	7 655
2	Капітальні вкладення в придбання/встановлення комп'ютерного обладнання та програмного забезпечення	17 554	819
3	**Всього**	**126 467**	**8 474**

г) зобов'язання оперативного лізингу (оренди):

Таблиця 32.1. Майбутні мінімальні орендні платежі за невідмовною орендою

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4
1	До 1 року	105 683	3 665
2	Від 1 до 5 років	262 094	137 742
3	Понад 5 років	75 073	119 747
4	**Усього**	**442 850**	**261 154**

г) зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням

Таблиця 32.2. Структура зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4	5
1	Зобов'язання з кредитування, що надані		316 567	143 792
2	Невикористані кредитні лінії		3 562 367	1 110 193
3	Експортні акредитиви		87 818	173 601
4	Власні акредитиви ВАТ ВТБ Банк		138 339	911 803
5	Імпортні акредитиви		886 107	598 369
6	Гарантії видані		531 771	189 580
7	Резерв за зобов'язаннями що пов'язані з кредитуванням	16	(11 380)	(6 676)
8	**Усього зобов'язань що пов'язані з кредитуванням за мінусом резерву**		**5 511 589**	**3 120 662**

д) активи, надані в заставу, та активи в заставі, щодо яких передбачені обмеження, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням ними

Таблиця 32.3. Активи, надані в заставу

Рядок	Найменування статті	2008 рік		2007 рік	
		активи, надані в заставу	забезпечене зобов'язання	активи надані в заставу	забезпечене зобов'язання
1	2	3	4	5	6
1	Майнові права	1 586 947	1 229 558	275 014	
2	**Усього**	**1 586 947**	**1 229 558**	**275 014**	

Станом на кінець дня 31 грудня 2008 року, Банк надав в заставу під кредит, отриманий від Національного банку України, у сумі 500 000 тис. грн. майнові права за кредитними договорами на загальну суму 856 542 тис. грн. Також, станом на кінець дня 31 грудня 2008 року Банк надав в заставу під кредити на суму 729 558 тис. грн. отримані від інших банків майнові права за кредитами, наданими банкам, на суму 730 405 тис. грн..

Висновок незалежних аудиторів

Аудит річної фінансової звітності ВАТ ВТБ Банк, що включає баланс станом на кінець дня 31 грудня 2008 року, звіт про фінансові результати, звіт про рух грошових коштів та звіт про власний капітал за рік, що закінчився зазначеною датою, опис важливих аспектів облікової політики та інші пояснювальні примітки проведено ТОВ "Ернст енд Янг Аудиторські послуги".

Річна фінансова звітність представляє достовірно, в усіх суттєвих аспектах, фінансовий стан Банку станом на кінець дня 31 грудня 2008 року, його фінансові результати та рух грошових коштів за рік, що закінчився зазначеною датою, у відповідності до нормативних вимог щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в банківських установах України.

30 березня 2009 року

Зайко А.А.
Сертифікат аудитора №0000039

* В повному обсязі річна фінансова звітність ВАТ ВТБ Банк за 2008 рік та аудиторський висновок розміщені в мережі Інтернет на сайті www.vtb.com.ua

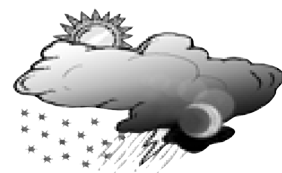
Примітка 35. Рахунки довірчого управління

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На 31 грудня 2008 року	На 31 грудня 2007 року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	2 743	3 640	(897)
2	Інші активи в довірчому управлінні	55 005	54 964	41
3	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	314	175	139
4	**Усього за активними рахунками довірчого управління**	**58 062**	**58 779**	**(717)**
5	Фонди банківського управління	57 748	58 604	(856)
6	Доходи від операцій довірчого управління	314	175	139
7	**Усього за пасивними рахунками довірчого управління**	**58 062**	**58 779**	**(717)**

Голова Правління ВАТ ВТБ Банк **В.В. Пушкарьов**

Головний бухгалтер ВАТ ВТБ Банк **О.С. Ніколаєнко**



Сьогодні в Україні мінлива хмарність, на більшій частині території помірні опади, місцями грози. Вітер південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 7—12 градусів тепла, удень — 20—25 градусів. На заході вдень місцями 24—29 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 ТРАВНЯ

❐ **1389.** Помер великий князь московський і владимирський Дмитрій Донськой. Очолене ним військо, куди входили також українські й білоруські загони, розгромило орди Мамая в Куликовській битві (1380). ❐ **1826.** Між Херсоном і Миколаєвом почав ходити перший пароплав. ❐ **1941.** Вийшов перший номер журналу «Україна». ❐ **1971.** В СРСР запущено космічний корабель «Марс—2» — перший літальний апарат, який торкнувся поверхні Марса. ❐ **1984.** У Харкові померла Валентина Чистякова, відома актриса,

Пам'яті ватерпольного генія

Водне поло. У Києві пройде 5-й міжнародний турнір пам'яті видатного українського ватерполіста Олексія Баркалова. Цього року змагання внесені до офіційного міжнародного календаря і відбуваються під егідою міжнародної федерації водних видів спорту LEN.

Олексій Степанович Баркалов — дворазовий олімпійський чемпіон, світова легенда, великий Майстер в історії водного поло. Його ім'я занесено до Книги рекордів Гіннесса (зіграв 412 матчів за збірну СРСР). Саме йому, єдиному з багатьох видатних ватерполістів колишнього Союзу, 1993 року було встановлене погруддя на території музею Форт-Лодердейл (США, Флорида).

П'ятий турнір пам'яті Олексія Баркалова відбудеться в столичному Палаці підводного спорту (вул. Сергієнка, 2/3, район Ленінградської площі). Для національної збірної України ці змагання — найважливіший етап підготовки до чемпіонату Європи та відбірного циклу на Олімпійські ігри в Лондоні.

22 травня, п'ятниця. 17.00. Відкриття турніру. 18.00. Україна (молодіжна) — Росія. 19.30. Україна (національна) — Молдова.

23 травня, субота. 17.00. Молдова — Росія. 18.30. Україна (національна) — Україна (молодіжна).

24 травня, неділя. 11.00. Молдова — Україна (молодіжна). 12.30. Україна (національна) — Росія. 14.00. Закриття турніру.

Сама лише «бронза»

Художня гімнастика. Баку (Азербайджан), Чемпіонат Європи. **Командні змагання. Підсумкова класифікація.** 1. Росія (Євгенія Канаєва, Віра Сесіна, Ольга Капранова) — 224,325. 2. Азербайджан (Алія Гараєва, Анна Гурбанова, Зейнаб Джавадлі) — 212,850. 3. Україна (Ганна Безсонова, Аліна Максименко, Дарія Кушнерова) — 209,700.

Окремі вправи. **Скакалка**. 1. Канаєва — 28,850. 2. Сесіна — 28,150. 3. Безсонова — 27, 625. **Обруч.** 1. Канаєва — 28, 875. 2. Сесіна — 27, 950. 3. Безсонова — 27 650.

Офіційно створено Суперлігу

Баскетбол. Минулої суботи Федерація баскетболу України офіційно оголосила про створення Асоціації баскетбольних клубів країни, яка отримала назву «Суперліга». Головною метою створення асоціації є підвищення рівня організації в чоловічому баскетболі та створення належних економічно-соціальних умов для його подальшого розвитку на основі об'єднання і координації спортивної, господарської та соціальної діяльності учасників Суперліги.

На першому засіданні нової організації були підписані перші офіційні документи, а також статут Суперліги. Крім цього, на час реєстрації Суперліги для виконання юридичних формальностей, засновники асоціації обрали генерального директора, яким став Сергій Скобельський.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Гільєрме — раз, два, три!



Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 28-й тур. 15—16 травня.

«Харків» — «Іллічівець». 1:2. 300 глядачів. **Арбітр** — Андрій Шандор (Львів). **Голи**: Білий, 90 — Кривошеєнко, 9 (п), Воробей, 75.

«Таврія» — «Львів». 2:2. 6 500 глядачів. **Арбітр** — Сергій Даньковський (Київ). **Голи**: Ковпак, 64, 66 — Мандзюк, 18, Худзік, 43.

«Металург» (Донецьк) — «Ворскла». 2:1. 3 500 глядачів. **Арбітр** — Віталій Годулян (Одеса). **Голи**: Танаса, 9, Коритько, 54 (п) — Білозор, 30 (автогол).

«Карпати» — «Динамо». 1:4. 16 200 глядачів. **Арбітр** — Олександр Дердо (Іллічівськ). **Голи**: Тарасенко, 90+2 — Гільєрме, 37, 59, 71, Бангура, 83.

«Кривбас» — «Дніпро». 0:1. 3 500 глядачів. **Арбітр** — Сергій Лисенчук (Київ). **Гол**: Гоменюк, 70.

«Чорноморець» — «Металіст». 1:0. 4 500 глядачів. **Арбітр** — Юрій Грисьо (Львів). **Гол**: Левига, 8.

«Зоря» — «Шахтар». 0:3. 18 000 глядачів. **Арбітр** — Сергій Задиран (Дніпропетровськ). **Голи:** Селезньов, 28, 74, Вілліан, 80.

«Арсенал» — «Металург» (Запоріжжя). 2:0. 1 200 глядачів. **Арбітр** — Євген Геренда (Калуш). **Голи**: Жоземар, 23 (п), Джакобія, 31.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**24**	**1**	**3**	**69—19**	**73**
2. «Шахтар»	**18**	**7**	**3**	**45—15**	**61**
3. «Металіст»	**15**	**8**	**5**	**41—24**	**53**
4. «Металург» Д	14	6	8	35—25	48
5. «Дніпро»	12	9	7	30—22	45
6. «Ворскла»	12	7	9	28—25	43
7. «Металург» Зп	11	9	8	26—27	42
8. «Таврія»	9	7	12	38—41	34
9. «Кривбас»	8	8	12	21—33	32
10. «Карпати»	7	10	11	31—34	31
11. «Чорноморець»	11	2	15	31—39	29
12. «Арсенал»	7	7	14	22—23	28
13. «Зоря»	7	7	14	27—44	28
14. «Львів»	6	8	14	23—36	26
15. «Іллічівець»	**6**	**5**	**17**	**28—51**	**23**
16. «Харків»	**2**	**9**	**17**	**17—44**	**12**

Бомбардири: Ковпак («Таврія») — 16 м'ячів, Бангура, Алієв (обидва — «Динамо») — по 13, Коельо («Металіст») — 11.

Під час цього туру сталося кілька подій, котрі, безумовно, викликали великий інтерес у вболівальників. Упевнено переігравши «Зорю» на її полі, донецький «Шахтар» забезпечив собі срібні медалі і місце у відбірному раунді Ліги чемпіонів. «Гірники» здобули переконливу перемогу навіть не найсильнішим складом. Зрозуміло, що Мірча Луческу дав можливість відпочити і відновити сили групі футболістів, котрі мали велике навантаження протягом сезону. Ну, а ударним складом «Шахтар» зіграє завтра у Стамбулі у фінальному матчі Кубка УЄФА проти бременського «Вердера».

Переконливо виступив у Львові новоспечений чемпіон країни. Динамівці, як то кажуть, в одні ворота розібралися з «Карпатами». Чудово зіграв новобранець столичного клубу Гільєрме, котрий провів три м'ячі у ворота львів'ян і зробив результативну передачу.

— Я дуже вдячний хлопцям, котрі, маючи дуже складний календар ігор, сьогодні грали з великим бажанням і насолодою, — сказав наставник «Динамо» Юрій Сьомін. — На стадіоні було багато людей, зокрема, наших уболівальників. І ми, вже в ранзі чемпіона, хотіли показати футбол такої якості, щоб люди одержали задоволення. Нам це, гадаю, вдалося зробити. От і вся мотивація.

— Як вам сьогоднішня гра Гільєрме?

— Він зіграв блискуче, особливо в плані реалізації. Схоже, нападник набрав уже пристойні кондиції, і не дивно, що провів такий гарний матч. Він дуже розумний футболіст, хороший реалізатор. Футболіст, котрий забивав по 28-30 м'ячів у Бразилії, не може не забивати у нас...

На знімку: Гільєрме (ліворуч).

Фото Євгена КРАВСА.

«Факел-ІФНТУНГ» — чемпіон!



Футбол. 8-й чемпіонат країни серед команд вищих навчальних закладів. Завершальна частина. **Інформаційну підтримку змаганням надавав «Голос України»**.

16 травня. Матчі 1/2 фіналу. Київ. Стадіон національного аграрного університету.

ФК «Тернопіль-Педуніверситет» — «Меркурій» (Київ). 2:0. Голи: Дубняк, 15 (автогол), Козелко, 42.

Бородянка. Стадіон спеціалізованого футбольного комплексу «Система-Борекс».

«Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — МАУП (Київ). 2:0. Голи: Худоб'як, 25, Гундяк, 81.

18 травня. Матч за 3-є місце. Київ. Стадіон «Темп».

МАУП — «Меркурій». 4:0. Голи: Негерей, 38, Поліщук, 58, Охременко, 76, Варченко, 83.

Фінальний матч. Бородянка. Стадіон спеціалізованого футбольного комплексу «Система-Борекс».

«Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — «Педуніверситет» (Тернопіль). 0:0 (пенальті — 4:3)

Учора завершився цей доволі цікавий і напружений турнір, популярність і авторитет якого постійно зростають. Його вирішальні матчі відбувалися на відмінних полях. А боротьба була гострою і безкомпромісною. Отож, межа між умовними відмінниками (переможцями) і невстигаючими (ті, хто програв) була майже непомітна. До квартету претендентів на медалі потрапили справді найсильніші на сьогодні колективи.

Тернопільська команда (ректор вузу Володимир Кравець), котру вже не перший рік тренує Василь Івегеш, постійно демонструє стабільність, здобуває нагороди. А її суперник по півфіналу — колектив Київського національного торгівельно-економічного університету «Меркурій» поступово, крок за кроком, просувалася з низів турнірної таблиці до числа претендентів на медалі. У цьому велика заслуга керівництва університету (ректор Анатолій Мазаракі), команди і її наставника Олексія Яценка.

Про другу півфінальну пару — «Факел-ІФНТУНГ» (ректор Євстафій Крижанівський) і МАУП (голова наглядової ради Георгій Щокін) вже написано багато. Ціла група іванофранківців виступає в першій лізі національної першості за клуб «Прикарпаття». Обидві команди раніше вже ставали студентськими чемпіонами України, були призерами європейських чемпіонатів.

Цього разу за досить рівної гри трохи цікавіше і змістовніше діяли футболісти «Факела». Ігор Худоб'як і Василь Гундяк забивали ефектно головою. У маупівців моментів майже не було. Запам'ятався лише удар Євгена Євсєєва, після якого м'яч ледве не залетів під поперечину.

А вчора відбувся головний матч чемпіонату. Його результат ми повідомили. А от подробиці подамо вже в наступному числі газети.



На знімку: момент зустрічі ФК «Тернопіль-Педуніверситет» — «Меркурій».

Фото Андрія ТАНАСЮКА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 967

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

